

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"

"Ten svorný Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, teče
a novín v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 51.

Sobota (Saturday) 15. 12. (December) 1984

NEVĚŘTE JIM!

Nikaragua je už dnes komunistickou zemí: Ortega je loutkou Moskvy. I když třeba sám neví, komu slouží, stejně jako čtyři nikaragujští „Plojharové“, kteří jsou ministři v Ortegově „zvolené“ vládě. Přetřete si o tom výpověď vypovězeného španělského salesiánského misionáře.

Sandinistickou revoluci odstraněny, a pak v Paragvaji či v Uruguayi atentátem „zneškodněny“ nikaragujský diktátor Somoza zřejmě dobrý nebyl, když zneužíval téměř veškeré US pomoci pro své vlastní zbohatnutí a přamlo dbal o důvěru a hmotný vývoj zůstatých a chudých obyvatel své země. Snad byl i nenapravitelný, když mu „údajně“ USA i nikaragujští biskupové upřímně domlouvali, aby se ještě zavázal vzpamatovat, zavedl politické a sociální reformy, nechce-li přijít o svou moc a nakonec i o život. Kdo ví, proč si nedal říci? Mohl svou zemi uchránit krveprolití, pomoci jí k rozmachu a účinně ovlivnit i vývoj k lepšímu v celé Střední Americe. Copak mu nestačil osud diktátora Batisty na Kubě? U kterékoliv administrace ve Washingtonu by býval jistě našel vřelý pochopení, podporu a pomoc, ale měl jednat přímo s vládou a nejen s byznysmeny anonymních společností, od nichž bral velké úplatky a „vládní“ jen pro sebe a své „vládní přátele“, z jejichž zajetí se pak už nemohl vymanit. Kdyby si Somoza býval aspoň více všiml Castrova režimu na Kubě, kdyby si býval i naši US kongresníci v 60 letech po pádu Kubě do „náručí Moskvy“ začali pročítat Leninovy spisy o plánech a strategiích mezinárodního komunismu na dobytí světovlády, nemusily USA dopadnout ve Vietnamu tak jak dopadly, a mohly se zavčas věnovat více zemím Latinské Ameriky, kde by dnes nebylo

marxistických guerill. Ovšem to jsou všechno ta „kdyby“. Jedním z nejpřesnějších barometru skutečných cílů diktatury zprava či zleva, je vždy jejich postoj k církvi. — Pročtěte si nym osobní svědectví jednoho španělského misionáře salesiána, jak jednají Sandinisté s těmi, o nichž se domnívají, že nechťejí jejich marxismus.

Když svého času pomáhalu Církvi vzbouřencům svrhnout diktátora Somozu v Nikaragui, neměli biskupové ani tušení, že pomáhají mnohem většímu nepříteli lidu a Církve než byl Somoza. Za něho stejně jako za nacismu, byl řeholník odsouzen, jestliže přestoupil - byl nespravedlivý - zákon. Za komunistické vlády je řeholník odsouzen a uvězněn jen proto, že je řeholník a kněz proto, že je věrný Církvi. Nebo také vypovězen ze země. P. Mario Fian-dri, salesián, vypravuje o surové diktatuře sandinistů v zemi a o tak zvané Lidové církvi - která je ve skutečnosti propagační podvod.

Uveřejňujeme zkráceně z FAZ, 20.9.t.r.

Když jsem 9.7.t.r. asi v 16.30 hod. došel do centra Managui, zamířil jsem do zákristie, kde na mne čekal smutný pohled: skupinka plačících lidí. Jedna z žen řekla: „Před chvílkou odvedli milicionáři P. Montero. Čekali na vás, aby vás také odvedli...“

Jako na gestapu

Šel jsem do kanceláře a viděl odtud zaparkovaný vůz s dvěma milicionáři. Představil jsem se a ptal, co si přejí. Jeden řekl, že chce vidět mé povolení k pobytu a pas. Odpověděl jsem, že povolení jsem nechal po dobu své cesty v zahraničí na pasovém úřadě a dosud neměl čas si ho vyzvednout. Pas mám v pokoji.

Poručili mi, abych ho přinesl,

Cestou jsem potkal P. Vidala, ten mi vysvětlil, co se stalo s P. Montero... Když jsem se s pasem vrátil k milicionářům, řekl jsem vedoucímu: „Přítelku, nejsme děti, ale dospělí. Víme, co se stalo s P. Montero... Řekni otevřeně, co máte v plánu. Vypovíte-li mě ze země, vezmu si pár nejdražších věcí, fotografií své matky a příbuzných, trochu prádla a rozloučím se se spoluhráči.“

„Neublížíme vám, máme salesiány rádi. Nedělejte si starosti. Na přistěhovaleckém úřadě něco objasníte a vrátíte se...“ Řekl to takovým tónem, že jsem o tom pochyboval. Ale vyzvali mě, ať si pospiším. Stačil jsem pokynout P. Vidalovi a vstoupil jsem do vozu. Viděl to mladá a dělníci a postavili se kolem vozu. Chtěli vysvětlení a marně se snažili, aby vůz neodjel. Bušili pěsti na auto a křičeli: „Vy nešťastníci, zločinci... Chcete salesiány odklidit, ale budete spít u konce než oni. Máme je rádi!“ Stáhlo se mi srdce, po tváři mi tekly slzy. Nikdy jsem neviděl svou mládež tak bolestně plakat. Opustil jsem je, ani rozloučit jsem se s nimi nesměl.

„Vysvětlení dostanete později...“

Vůz zabočil k imigračnímu úřadu proti letišti. Tam čekal kapitán Mario Mejía. Ptal jsem se zdvořile: „Pane veliteli, respektuji vaše rozhodnutí, ale byl bych rád, kdybyste mi vysvětlil své důvody.“ „Vysvětlení dostanete později,“ odpověděl. Pod vedením a „ochranou“ jiných milicionářů mě odvedli do velké místnosti. S bolestí jsem zjistil, že bylo zatčeno pět dalších kněží, z toho tři salesiáni. Po chvíli se velitel Mejía vrátil. Znovu jsem se ptal, proč mě vypovídají. Vyhnul se mému pohledu: „Někteří to považují za opatření současné situace, jiní za osobní otázku.“ Pomalu přicházeli jiní kněží, až nás bylo osm, ale španělský vyslanec myslil, že chybějí ještě dva. Celkem mělo být vypovězeno

Komunisté jsou velmi „pružní“. Vidi-li, že sám název „komunistická strana“ jim škodí, přejmenují svoji marxistickou stranu na cokoli, třeba jako v Polsku - na stranu zemědělců a dělníků. Tak je tomu i v Nikaragui, kde si kladně říká „sandinisté“ podle jednoho národního bojovníka za národní nezávislost z minulého století. Co však marxisty všude prozrazuje je rudí barva jejich praporu, jak to prozrazuje i „revoluční pochod“ nikaragujského vojenského diktátora Daniela Ortegy.

deset kněží.

Co diktatura poručí, považuje vždy za správné

V jiné místnosti čekal italský vyslanec Arrigo Lopez Celly a z nunciatury msgr. J.P. Gobbels. Řekli, že je vypovězení překvapilo. Vyslanec se ptal, jestli jsem snad podepsal něco proti vládě. Popřel jsem to. Pak se ptal, jestli jsem podepsal protestní telegram proti min. vnitra Tomáši Borge kvůli „případu Peña“. Nic jsem o telegramu nevěděl. Nebo jestli jsem byl na protestním pochodu pro P. Luise Peña, který se zastal kněžstva diecéze. Nebyl jsem tam.

K sedmé večer přišel další milicionář a řekl, že je čas jít. Šli jsme spolu k letadlu. Ale ještě jsem přistoupil k veliteli Mejía a řekl: „Veliteli, teď jdu. Chťl bych, abys mohl nahlédnout do mého srdce a vidět, jak mě to bolí a jak je mi těžko opustit tyto lidi a zemi, které jsem tak miloval... Řekni, proč mě vláda vypovídá, když jsem nic špatného neudělal.“ Odpověděl: „Měli jsme s vámi velkou trpělivost a hodně si dali líbit... Ale museli jsme se rozhodnout.“ „Proč jste se museli rozhodnout? Proč právě

u mne? Co jsem udělal?“ „Neudělal jsi nic,“ řekl a otočil se ke mně zády, „ale museli jsme se rozhodnout!“

Zřejmě se chtěli dotknout Církve a arcibiskupa z Managuy.

San José, Costa Rica, úterý 10.7. - Mluvil jsem telefonicky s matkou, když přišel spoluhráč jiného salesiánského ústavu v San José. Byli jsme ohromeni a nemohli ani věřit tomu, co se stalo. Ale sjednotili jsme se v tom, že se nejedná o osobní opatření proti nám, ale o dobře promyšlený úder proti Církvi a zvláště diecézi Managua a jejímu biskupovi Miguel Obando. Všichni jsme byli na klíčových postaveních duchovní správy: u rolníků, mládeže, v katol. školách, ve farnostech kde byly dobře navštěvované kostely. Bylo jasné, že to není náhoda, nýbrž smrtelný úder proti všem kněžím, kteří zůstali věrni svému poslání.

Zločinec má víc práv než ten, kdo odmítne vojenskou službu

Kolem desáté jsme šli do katedrály sloužit mši sv., ke které nás po našem příjezdu pozval msgr. Arrieta. Po mši nás pozval k tiskové konferenci. (Pokračování na str. 7)

Sloupek informací

o vážném nebezpečí pro další existenci mezinárodní organizace UNESCO, vystoupí-li z ní na konci letošního roku USA a v příštím roce Anglie, a o nové teorii US vědců o budoucím zalidnění planet naší galaxie, která není ve skutečnosti vůbec nová.

Generální ředitel UNESCO špatně hospodářs s penězi, které mu dávají z největší části západní demokratické země, které dnes považuje za příčinu bídy ve světě a nepokryté „příhráva“ marxistickým vládám...

Původně dobře míněná ženevská Liga národů ve svém hlavním úsilí o zachování míru ve světě mezi oběma světovými válkami nakonec neuspěla. Po druhé světové válce dali idealističtí Američané v San Francisku popud k založení nové mezinárodní organizace za stejným účelem, a během 44 let existence OSN nesli také největší finanční břímě této mezinárodní organizace, která by se bývala bez tučné daniny podpory USA už dávno „položila na lopatky“. Důvěřivé Spojené státy však nikdy nenapadlo, že je Moskva podvede nejprve svou žádostí o 3 hlasy v Generálním shromáždění - (za Rusko, Ukrajinu a Bělorus, jimž nechťela stejně dát svobodu a nezávislost) - a že pak v Radě bezpečnosti bude neustále užívat svého „veta“, čímž se vždy její rozhodnutí

paralyzuje. Co pak asi nikoho ze zakládajících členů OSN r. 1944 v San Francisku nenapadlo bylo to, že SSSR nemá vůbec v úmyslu jednat o Mírové smlouvě po 2. světové válce, protože potřeboval čas k „spolknutí“ Baltických států a nových satelitních zemí, o nichž věděl, že by mu je v OSN „neodklepli“. A aby Moskva odvedla pozornost mezinárodního mínění od dobře dokumentované „Bílé knihy“ o vraždě polských důstojníků v Katyňském lese, kterou mají na svědomí Stalin, Beria a Molotov - (znovu nedávno přijatý v jeho devadesátce do vedení sovětské komunistické strany) - udělala si už koncem padesátých let z mezinárodního fóra OSN odrazový můstek na dekolonizaci Asie a Afriky, v čemž mu USA - bývalá anglická kolonie - nemohly dost dobře odporovat. Jen je teď na USA a jejich západních spojencích, aby to SSSR spravedlivě odvedli voláním po dekolonizaci SSSR, v jehož koloniálním vězení je dnes se satelity přes šedesát národů.

Od začátku existence OSN

jsou k ní též „přifaeny“ některé specializované mezinárodní organizace, jako Mezinárodní soud v holandském Haagu a MUP (Mezinárodní úřad práce) ve švýcarské Ženevě, které OSN zdědila po Lize národů. Některé nové mezinárodní organizace vznikly pak přímo už pod vlivem OSN, jako je např. známé UNESCO a FAO. A je to právě UNESCO, které se nyní dostává v západoevropských novinách na první stránky, protože mu hrozí zánik na finanční úbytě. Reaganova administrace už téměř před rokem ohlásila, že pro špatné hospodaření s fondy UNESCO, pro jeho neustálé napadání západních liberálních demokracií a pro jeho špatné masovou podporu všem tzv. „národním“, ale ve skutečnosti vždy jen levicovým „osvobodovacím“ hnutím v Třetím světě, USA z organizace UNESCO na konci letošního roku vystupují! Nedávno UNESCO ohlásila tentýž úmysl anglická vláda Thatcherové, že nezmění-li se do roka hospodaření a jasné levicové tendence dnešního pana generálního ředitele UNESCO, který se jmenuje Amandu Mathar M'Bow a pochází z černé Afriky, vystoupí z této mezinárodní kulturní organizace i Anglie, která spolu s USA přispívá celými 30 % na roční výdaje UNESCO. Důvodů k tomuto postoji USA a Anglie je celá dlouhá řada, ale téměř všechny mají svůj kořen v málo skryté nenávisti polosoud-

ruha M'Bowa vůči západním demokraciím. Francouzský Mitterrand je s dnešním vedením UNESCO sice také velmi nespokojen, ale je si vědom toho, že jeho malou účinnost nezavinil jen sám dnešní jeho generální ředitel, ale že potřebuje opravu celá jeho administrativa; ale na druhé straně je v jeho kritice zdrženlivý jen proto, že sídlo UNESCO je v Paříži a že jeho současný generální ředitel M'Bow pochází z bývalé africké francouzské kolonie a je tedy spíše odchovancem západní civilizace s perfektní znalostí francouzštiny, jako jeho předchůdce M.Maheu. Mitterrand si navíc říká, že v r. 1986 M'Bow skončí svůj mandát, a tak že se ty dva další roky „nějak vydrží“, když UNESCO přežilo už horší doby.

□

Světové problémy nejsou zdaleka ještě vyřešeny, ale vědci už prorokují stěhování pozemšťanů na jiné planety, kde si lidé příštích generací budou „koledovat“ o ještě složitější problémy.

Američtí vědci Eric M. Jones z Los Alamos National Laboratory, a Frank D. Drake z Cornell University se domnívají, že v příštích 500 letech lidstvo obsadí planety, měsíce, asteroidy a komety naší sluneční soustavy; hlavní teoretické vědecké poznatky k tomu potřebné už existují. Pozemšťané nejdříve budou kolonizovat Měsíc, jehož gravitace je slabá, a který k tomu obsahuje obrovské rezervy hmot, potřebných k budování měst jak na Měsíci tak i jinde v naší sluneční soustavě. Přeprava těchto hmot bude poměrně velmi levná. Na Měsíci budou nejdříve zbudovány doily, tavníky a atomové elektrárny. Pak bude podniknuta kolonizace planety Merkur, jehož půda také obsahuje obrovské rezervy potřebných hmot. Protože bude volného prostoru dostatek, pozemšťané se budou rychle množit; jejich počet se v každé generaci zdvojnásobí. Tak se odhaduje, že za

500 let bude obývat naši sluneční soustavu 250-krát více lidí, než jich je dnes na naší zeměkouli. Pak se začnou podnikat výpravy k nejbližším stálicím. Dr. Jones se domnívá, že za 8 milionů let potomci dnešních pozemšťanů zkolonizují celou naši galaxii. Na otázku, zda snad existují ještě jiné rozumné bytosti a jiné civilizace v naší galaxii, které by nám dělaly konkurenci, Dr. Jones odpovídá, že podle jeho mínění jsme sami a nikde jinde v naší galaxii inteligentní život neexistuje. Jiní vědci však myslí, že inteligentní bytosti a pokročilé civilizace už dávno existují na mnohých planetách naší galaxie. Toto jsou však všechno pouhé dohady a domněnky, které zatím není možno ani dokázat ani vyvrátit.

(Poznámka redakce: Z upřímné vděčnosti za mnohé poznatky a poučení, kterých se mi v septimě a v oktávě dostalo od jednoho - tehdy asi 33 letého kněze, jemuž to v mnohých směrech „myslilo vždy trochu jinak“ než ostatním jeho vrstevníkům, chci zde pro „historii“ zaznamenat, že tuto teorii o budoucím ohydlení planet naší galaxie zastával už v čtyřicátých letech - (tedy 40 let před Američany Erikem Jonesem a Frankem Drakem) - český benediktin v břevoňském klášteře v Praze Otec Robert Josef Skyba, O.S.B., rodák z kraje Komenského, z vesnice Nivnice na Moravském Slovácku. Byl to velký matematik, výtečný zpěvák, náruživý totbalista a debatér, ale pro jiné své tzv. nepříjemné lidské stránky byl svým okolím obyčejně považován tak trochu za „podivína“. Kromě jiných důvodů mu k tomuto „přizvisku“ zřejmě dopomohly i ty jeho fantastické teorie o „zabydlení vesmíru“, o nichž každému jen trochu pozornému posluchači začal hned ze široka vykládat. A tak když viděl, že mu pravidelně docela rád chodím ministrovat, chtěl mne jednou v neděli za tu moji vytvářetost odměnit, vůbec se neptal nemám-li zrovna jiné plány pro

Chcete udělat o vánocích svým známým radost ručně vyšíváním ubrusem, dečkou či polštářem?

Pilná babička ze staré vlasti návštěvou u svých dětí využívá amerického bohatého výběru bavlnek a v každé své volné chvíli něco vyšívá. Už toho vytvořila tolik, že jí napadlo, zda-li by si od ní někdo neměl chut' něco odkoupit, aby udělal o vánocích radost svým příbuzným, a ona se zase mohla odměnit nějakým dárkem svým dětem, které jí do USA pozvaly na návštěvu po tolika letech odloučení. Zájemci telefonujte na 312 - 863-1427, či piště do adresy: 312 - 863-1427

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu, a potřebám našich drahých domů

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VIDÁVA:

“VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VIT, O.S.B. a redakčním kruhem

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PREDPLATNÉ: v USA \$30.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. -- Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 15, 1984 — Vol. IX, No. 51

KARLIN HALL AND CLUB
5304 FLEET AVENUE
CLEVELAND, OHIO

NEW YEARS EVE PARTY
Monday, December 31st, 1984

Roast Pork from 7:00 p.m.

Catered by Augustina Doudova

HATS * NOISEMAKERS * ALL DRINKS
Music by Joe HEZOUCKY
from 8:00 p.m.

\$16.50 (\$10.00 For All Except Food)
Reservace call Joe Kocab 883-4760

své nedělní odpoledne, a v klášterní hovorné mne zaspal svými „jistotami“ o brzkém rozbití atomu, jehož energie bude nejprve použito v bombě, která rozhodne o vítězství válčících stran. Zcela jasně mám dosud v paměti, jak Otec Robert říkal: „Běda Evropě a světu, bude-li mít Hitler tuto bombu před Američany!“ - Velmi vážně mluvil o nebezpečí bolševismu, který bude „metlou křesťanů“, aby se sjednotili a opravdu také podle Kristova evangelia žili. A pak se rozpovídal o „kosmoplánu“, který bude poháněn atomovou energií, „odlepi“ se svou rychlostí od zemské přitažlivosti a doveze lidi nejprve na Měsíc a pak v dalších stoletích i na ostatní planety naší sluneční soustavy, aby je lidé zalidnili, protože na naší planetě Zemi už pro ně nebude místo, vyčerpaná půda by je neuzivila a potřebné zásoby energie a nerostů budou jednou také na naší planetě u konce. Dolet lidí na Měsíc odhadoval na poslední čtvrtinu našeho století, a stěhování pozemšťanů do vesmíru kladl - zase jen pouhým vlastním odhadem - na konec příštího století. Pro mne - tehdy sotva dvacetiletého studenta to všechno bylo trochu příliš „silné kafe“, a v tom okamžiku jsem pochopil, proč se asi Otec Robert zdá být světu okolí tím „podivínem“. - Po svém odjezdu do ciziny jsem už o Otci Robertovi mnoho neslyšel. Jen vím, že jej pak v padesátých letech jednou odvedla komunistická policie přímo z kostela k výslechu, protože v souvislosti s některými nedobrymi jevy při odsunu německých obyvatel z pohraničí i z vnitrozemských měst, kázal o nesmyslnosti pojmu „kolektivní viny“, o nespravedlnosti a neúčinnosti marxistické kolektivizace, o falešných základech materialistické filosofie i o hromadných vraždách „kulaků“ na Ukrajině. Komunistický soud jej pak snad měl prohlásit za „nervově chorého“, pracoval na Ostravsku v dolech, a když měl být u příležitosti nějaké amnestie z „pracovního poměru“ v dolech propuštěn a vrátit se do duchovní správy s podmínkou, že podepíše nějaký papír s prohlášením o spolupráci s existujícím komunistickým režimem, zůstal raději v dolech, aby prý tím účinněji „budoval socialismus“. - Jestli po všech prožitých útrapách chudak Otec Robert Skyba dosud nezemřel, jistě se dozví o naší vděčné vzpomínce, protože myšlenku „kosmoplánu“ a teorii o zalidnění vesmíru propagoval ve svém okolí v Praze již koncem 2. světové války.

Poděkování za spolupráci na bazaru ČZNR

Počátkem tohoto měsíce, 2. prosince 1984, se konal 33. předvánoční bazar Československé ženské národní rady v exilu. Vánoční dárky, ruční práce, umělecké předměty, cukroví, dorty, čajové pečivo, zdobené perníčky, vánoční ozdoby a knihy - to vše bylo vystaveno k obdivu a nákupu ve velkém sále American Legion budovy v Ciceru. Pro občerstvení hladových a žízňových byly podávány výborné teplé obědy, obložené chlebičky, parky, káva a zákusky a studené nápoje. I na ty naše maličké bylo pamatováno výstavkou loutek z říše pohádek pod vánoční kulisou zasněžené vesničky. A několik šťastných výherců si odneslo pěkné ceny z tombohy.

Ve 3 hodiny odpoledne byl prostorný sál doslova naplněn jak dětmi tak dospělými a všichni netrpělivě očekávali příchod Mikuláše, jemuž předehazel krásný vánoční pořad předvedný skupinou 30 dětí. Nám všem co žijeme v Americe a snažíme se dětem všitpit znalost a lásku k rodné řeči, bylo radostí až do pláče nad tím, jak krásně naše mládež účinkovala recitací a zpěvem koledí.

Za úspěch a krásný bazar chceme v první řadě poděkovat všem členkám, které se jakýmkoliv způsobem přičinily o zdařilý průběh bazaru. Je hřejivým pocitem, že jejich snahy byly odměněny početnou návštěvou a účastí naší veřejnosti. Nemenší dík patří též dárcům výběrného domácího pečiva, dobrodincům, kteří věnovali ceny do štěstěny, dobrovolným pracovníkům a pracovnícím, kteří nezištně pomáhali k úspěchu bazaru. A nakonec upřímně díky vám všem, kteří jste přišli a svou návštěvou tak podpořili další snahy a práci ČZNR.

Jménem členek Československé ženské národní rady v exilu přejeme radostné vánoce a spokojený nový rok.

Věra R.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

T.B. Hlubuček:

„Skvělý rekord sdružených spolků v Cedar Rapids, Iowa“

Bezmála 50 let působí v Cedar Rapids sdružení českých spolků a má ku svému kreditu celou řadu skvělých činů. Bylo zapojeno do osvobozovací akce Československa, zavedlo český hudební program na místní Columbia stanici W.M.T., má zásluhu, že na místo dřívějšího „Bohemian cemetery“ dnes je tento hřbitov známý jako „Český národní hřbitov“. Na hřbitovním pozemku poblíž hlavní brány Sdružení prosadilo, že z vděčnosti padlým vojákům za jejich oběti bude to místo věnováno jím a nazváno „Vojenským polem“. Za pomoci krajské veřejnosti tam byl postaven velký pomník se jmény padlých vojáků čsl.

Přemek Kocián:

Nášemu Járovi Kohoutovi k osmdesátce

Bard a herec, Jára Kohout, nepřijal nacistů chomout, nepřijal chomout ni rudých, bolševiků zakuklených.

Komikem je slavným léta, po světě vítězná léta s kufříkem, v němž radost mívá, ze srdce kuplety zpívá.

Přejeme Ti, muži český, ať jsi stále v nitru hezký, ať jsi nás po všechny časy, ať se k Tobě exil hlásí.

Předneseno na českém radiovém programu manželů Pražákových v neděli 2. prosince 1984 v Clevelandu, OH.

národnosti.

Za II. světové války podporovaly Cedar-Rapidské sdružení krajské spolky zřízení „České Gardy“ o 65 mužích, sloužící v rámci civilní obrany. Byla to jediná skupina svého druhu v Americe a bylo o ní psáno v mnoha časopisech. Ta nejdůležitější činnost sdružení však asi spočívala v tom, že zorganizovalo krajské spolky, sbory a jiné skupiny v jedno ústředí za účelem společné práce na poli kulturně-národním. Před jeho ustanovením se spolky bezmádky trápily a nedosahovaly žádoucích úspěchů.

Pilná čtenářka Hlasu Národa paní Ružena Drymlová slouží už přes dvacet let jako tajemnice Sdružení a vede podrobný zápis o jeho činnosti. Je zajímavé, že

zastoupené organizace neplatí žádné poplatky, a Sdružení svými podniky hradí vlastní výlohy. Schůze se odbývají nyní v přízemí kostela sv. Václava a předtím střídavě v sálech Sokola, ZČB a ČSA. - Dokud nebyl zákaz, sdružení pořádalo benefiční bazary, které byly štědré podpořeny krajskou i americkou veřejností.

Už dávno jsem se připravoval dát tento zasloužený kredit naší české organizaci, která je ve skutečnosti základním kamenem dnešního našeho „Czech Heritage“ - hnutí, jež vyvrcholilo zřízením českého muzea a české vesnice podél 16. aveny jihozápadní. Předsedou Sdružení je čilý krajan a odbovaneček české školy, bratr Edward R. Kuba, který také v kostele sv. Václava dělá lektora

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. - Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel.: 278-1818

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIAI

SRDEČNĚ UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ K NAROZENINÁM JÁRY KOHOUTA

Drahy Mistré,

hluboce si vážíme Vaší pokorné viry, Vašeho hereckého talentu, Vašeho poctivého vlastenečství, Vaší pokory, vytrvalosti a bezmezné obětavosti ve Vaší rodinné tragedii.

Děkujeme Vám za vše. Jsme Vám vděční za Vaš osobní příklad rovné páteře, věrnosti Bohu, národu i vlasti, a vyprošujeme Vám hojnost zdraví, humoru, Boží ochrany a požehnání do další dvacítky let.

KLUB „DOMOV“ Z NSCK
V CHICAGU.

DOBA ADVENTNÍ

TŘETÍ NEDELE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, pohled' na nás, — jak očekáváme s vírou slavnost Narození Páně. — Dopřej nám, abychom se dočkali svátků naší spásy, — mohli je prožít ve svaté radosti — a oslavit slavnostní bohoslužbou. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 61, 1-2a, 10-11)

Duch Pána, Hospodina, je nade mnou, protože Hospodin mě pomazal, poslal mě přinést radostnou zprávu ubohým, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto.

Radostí jáším v Hospodinu, duše má plesá v mém Bohu, neboť mě oblékl rouchem spásy, oděl mě šatem spravedlnosti jako ženicha okrášleného věncem, jako nevěstu ozdobenou šperky. Jako země rodí rostlinstvo, jako zahrada dává vzejít svému osevu, tak Pán, Hospodin, dá vyraší spravedlnosti a sláve před všemi národy.

1. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA SOLUŇANŮM (1 Sol 5, 16-24)

Bratři! Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Při všem Bohu děkujte. Tak totiž to od vás chce Bůh a tak to projevil skrze Krista Ježíše.

Nezházejte oheň Ducha, dar promlouvání z vnuknutí nepodceňujte; ale všechno zkoumejte, a co je dobré, toho se držte. Zla se strážte, ať se objevuje pod jakoukoli tvářností.

Sám Bůh, dárce pokoje, kčž vás posvěti skrz naskrz. Ať si uchováte ducha neporušeného a duši i tělo neposkvrněné pro onen den, až přijde náš Pán Ježíš Kristus. Věrný je ten, který vás povolává, a on to také splní.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 1, 6-8, 19-28)

Povstal člověk, poslaný od Boha, jménem Jan. Ten přišel, aby vydal svědectví o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby vydal svědectví o světle.

A toto je svědectví Janovo, když k němu Židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?" Nic nepopřel a otevřeně vyznal: "Já nejsem Mesiáš."

Otázali se ho: "Co tedy? Jsi Eliáš?"

Rekl: "Nejsem."

"Jsi ten Prorok?"

Odpověděl: "Ne."

Rekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme přinést odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?"

Rekl: "Jsem hlas volajícího na poušti: Urovňte cestu Páně, — jak řekl prorok Izaiáš."

Ti vyslaní byli z farizeů. Otázali se ho: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš ani Eliáš ani ten Prorok?"

Jan jim odpověděl: "Já křtím vodou. Uprostřed vás stojím, koho vy neznáte — ten, který přichází za mnou; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u obuvi."

To se stalo v Betanii, na druhém břehu Jordánu, kde Jan křtíl.

Tomáš Špidlík:

Liturgie ve změnách

Naše liturgie se jmenuje římská. A přece právě v Římě se může vidět tolik jiných liturgií: byzantská v různých jazycích, koptická, habesšská, syrská, atd. Je tu totiž mnoho národních kolejí, které mají kaple a kostel. Tak se stane, že i autentičtí „Římané“ občas zabloudí na tyto bohoslužby. Jejich reakce bývá dvojitá. Jedni jsou skeptičtí: „Zde se svět netočí. Zpívají tu jak před tisíci lety.“ Druzí si naopak povzdychnou: „Ti tu mají ještě, co my jsme ztratili. Umějí si poklady své tradice zachovat.“ Ale tyto dva postoje vůči liturgii byly vždycky. Jedni ji považují za živou proto, že může být stále jiná. Druzí vidí její největší životnost v tom, že zachovává věrně to, co předcházející věky vytvořily.

Našel jsem náhodou citát z Jamblicha, tedy ještě pohanského autora z předkřesťanské doby. Stěžuje si na Řeky a dává jim za příklad věrnost starým kultům u barbarů, kteří se modlí stále stejné modlitby, nic k nim nepřidávají a nic z nich neubírají. Dodává pesimisticky: „Jestli jsme my ztratili teď i slova i sílu modliteb, vinou toho je řecká pošetilost. Mají stále chut' něco měnit... Opouštějí tradici, všechno předělávají, protože mají rádi nová slova.“

Podobný hlas se ozývá i mezi křesťany prvních staletí. Minucius Felix chválí starobylost ve svém Dialogu Octavius: „Léta přidávají obyčejně modlitbám a chrámům svatosti podle míry jejich starobylosti.“

I v moderní době je ovšem mnoho lidí zásadně proti liturgickým změnám. Je zajímavé, že to bývají především umělci, psychologové, sociologové a etnologové. Vypsal jsem si namátkou několik citátů. Jeden je z J. K. Huysmansa, který na konci minulého století popisuje obřady v benediktinském klášteře: „Tu máme dojem nedotknutelnosti, věčnosti církve v liturgii. Její obřady jsou po staletí stejné, jakoby se nic nestalo a jakoby se nic nemělo stát.“

Když se po posledním koncilu v našich kostelích mnoho změnilo, prohlásil r. 1979 etnolog Claude Lévy-Strauss novináři: „Obrátíte-li se na mne jako etnologa, pak vám řeknu, že jsem zmaten tím, co se děje v církvi po posledním koncilu. Dívám-li se na to zvějšku, zdá se mi, že se ochuzuje náboženská víra o velikou část svých hodnot, o to, co se dotýká citu, a to není méně důležité než rozumová stránka. Dotýká se mě především ochuzení obřadů. K těm má etnolog velikou úctu.“

Roku 1973 uveřejnil „Le Figaro“ „Otevřený dopis teologům“. V něm stojí: „Normální člověk přikládá obřadům velkou důležitost. Čím víc se denní život mění, tím víc člověk lpí na stálosti ritu. Styk s nadpřirozeným světem nás dojíhá. Dojmy však rostou ze vzpomínek na dojmy předcházející. Každá změna v obřadech působí překvapení, člověk se ptá proč, kritizuje, nechápe a je rozladěný. Anarchie v obřadech působí anarchii ve víře.“

Abychom však posoudili objektivnost a důležitost těchto hlasů, je potřeba slyšet i druhou stranu. I ta má své vážné důvody. První z nich by se dal vyjádřit asi takto: Liturgie bud', vyjadřuje život nebo je muzejní památkou. Který život se může zastavit? Zastavení života je smrt nebo aspoň sklerosa. Některé liturgické formy, které jsme viděli v době před koncilem, už měly skutečně znaky odumřelého organismu. Jisté pohyby se dělaly u oltáře už jenom proto, že to bylo předepsané, ale už nikdo nerozuměl tomu, proč se to děje. Kněz se např. při čtení evangelia stácel trochu doleva. Proč to dělá, nevěděl nikdo z nich, leda ti, kdo studovali historické úvahy Pia Parsche. Symbol, který má mluvit svou viditelností, se stal symbolem archeologie.

Nehybnost liturgických symbolů se obvyčejně vymstí také jinak. Protože samy už nic nepřikají, lidé jim dávají smysl umělými spekulacemi, alegorickými hrami. Velikonoční svíce je krásný obraz Krista. Ale někdo začne o ní spekulovat: je z vosku, to znamená lidství, rozpálí se oheň, to je Duch sv., atd. Stará latinská mše se svými pohyby se stala středověkým autorům mimickou hrou umučením Páně, kde umývání rukou připomínalo gesto Pilátovo, stupňové modlitby Getsemanskou zahradu, atd. Není pochyby o tom, že tím ztrácí symboly své původní kořeny, svou sílu, svou lidskost. Jsou stromy, které už nenesou plody a jsou uměle nazdobené cizími.

Takovými ovšem nesmí být křesťanská modlitba.

Tato námitka se dá vyjádřit také jinak. Zastánci starých liturgií mají právo, když je chválí. Jsou velkým uměleckým dílem celých stáletí. Bohoslužba byla vždycky spojena s uměním. Ale umění je nemyslitelné bez tvořivosti, kreativity. Zakažte umělci tvořit a stává se temeslníkem. Ten možná dokonale kopíruje formy, ale nikoho nenadchne, nikoho nepřekvapí, nepřivede v úžas.

Postavili jsme tu proti sobě dvě opačná mínění. Kdybychom se měli rozhodnout pro jedno z nich, mohli bychom to udělat jenom s pocitem, že ti druzí mají také pravdu. Co tedy zbývá? Hledat kompromis, nějakou zlatou střední cestu. I kompromisní umění, stejně jako kompromisní zbožnost jsou odsouzeny k zániku. Zdá se to divně, ale pravá liturgie vlastně musí spojoval obě strany: nehybnost a pohyb, věčnost a aktualnost. Je totiž pokračováním modlitby Krista, který je věčný a stále všem dobám přítomný.

Protože pramení z života a protože je umění, je liturgie stále kreativní, tvořivá. Právem však se upozorňuje, že i z hlediska čistě lidského není totéž tvořivost a improvizování. Umělci neimprovizují, ale tvoří obvyčejně namáhavě, bolestně, dlouhou dobu. Právem se tedy lidé pohoršují nad jistými formami improvizovaných mší. Nejsou životní, nejsou umělecké, jsou banální a pusté.

Kreativnost není izolovaná. Pravé umění roste vždycky z pudy, z tradice národa, jazyka, kultury. Liturgie je umění církve, která má dvoutisíciletou tradici. Básník, který tvoří, neníčí svůj jazyk, ale obohacuje. Takové mají být i liturgické změny. Překvapí svou časovostí, ale zaznívají v nich hlasy staletí.

První zdroj umění je ovšem inspirace, vnuknutí. Liturgie je umění v plném slova smyslu duchovní, má vyjádřit sílu a krásu Ducha sv. Jak by ji mohl vyjádřit ten, kdo Ducha sv. nemá? Ale kdo si může být jist, že ho má? Duch je dán na prvním místě církvi jako celku. Proto také církev jako celek přijímá za své, nebo zahrnuje jisté liturgické projevy jednotlivců. Je to její povinnost, aby zladila v harmonii hlasy, které se ozývají jednotlivě. Tento soulad s celou církví, s jejím vedením a s její tradicí, je záruka, že jsou nové změny životní a pravé. Liturgie se tedy podobá dobrému hospodáři, který podle slov evangelia předloží staré i nové (sr. Mt 13, 52).

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: 484-0106 DOMÁCÍ TELEFON: 749-0281

Poslání léku vašim příbuzným domu či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH MR VLADIMÍR HOLECEK, R.Ph

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

HLEDÁ SE

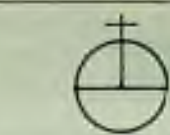
bratranec William WAVRÁK, poslední adresa v Bedford, Ohio, 2118 Grandenville, Maple Dr., Rights — NECHT SE HLÁSI na Frank Wavrak, Košice, Bajkalská 30, PSČ 0400, Československá, nebo zde na Marina's Beauty Salon, 6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL 60402.

☎ 312 - 484-1118.

Jak v Maďarsku tak i ve Vatikánu vzpomněli dvacátého výročí podepsání společného komuniké zástupců maďarské vlády a představitelů Sv. stolce. Vatikánský deník L'OR hodnotí komuniké velkou kladně: bylo uzavřeno nesnadné období v životě církve v Maďarsku a dal se podnět k novým rozhovorům, z nichž byla vyřešena řada problémů, i když ne všechny; tehdejší komuniké že by mohlo být příkladem pro řešení podobných situací. Všechna biskupství v Maďarsku mají své biskupy, některá i biskupy pomocné, existuje několik katolických gymnázií, řízených řeholníky, které je možno v případě úmrtí nahradit mladými silami, neexistuje omezený počet studentů, kteří smí být přijati do seminářů - snad také proto, že počet zájemců je poslední léta povážlivě nízký, na venkově se vidí i církevní procesy, u Budapešti bylo dovoleno otevřít exerciční dům. Problém však zůstává pozorný dohled nad církevním životem - režim tu učiní ústupky, aby vše mohl kontrolovat? - a otázka katechetické výuky mimo kostel; terénní skupiny praristy Otce Bulányiho, „disidentické“ nebyly odsouzeny z Vatikánu, třebaš by si to velmi přál režim a prý i primas kard. Lékač, byly jen vyzvány ke spolupráci s biskupy.

V Budapešti se konalo koncem července valné zasedání Světové luterské federace, sdružující 97 národních církví s celkovým počtem 55 milionů věřících. Novým předsedou Federace na dobu sedmi let byl zvolen maďarský biskup Zoltán Kaldy. Jeho předchůdce byl tanzanijský biskup Kibira. Z Federace byly vyloučeny dvě národní církve z Jižní Afriky a Namíbie, protože se veřejně nepostavily proti vládou hájené rasové diskriminaci. Zasedání byla přítomna delegace vatikánského Sekretariátu pro jednotu křesťanů a jeho jménem účastníky pozdravil předseda kard. Willebrands. K modlitbě za úspěch zasedání vyzval věřící papež Jan Pavel II. při Anděl Páně v neděli 22. července.

NDR. Apoštolský administrátor z Erturu-Meiningen mons. Wanke zve ve svém postním pastýřském listě věřící, aby se nestyděli za to, že jsou křesťané, a aby nezatajovali svou víru. Doporučujeme jim neochvějnost v zachovávaní Božích příkazů a vzájemnou snášlivost v případě různých názorů a přesvědčení. Neexistuje ovšem žádný recept na to, kdy je třeba zaujmout pevně a kdy snášlivě stanovisko;

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

podle biskupa však v pochybných případech není nejvhodnějším řešením následovat většinu.

Tradiční postní sbírka katolíků NSR, jejíž výtěžek je věnován pomocným podnikům v rozvojových zemích měla letos heslo „My si něco odřeknem, oni z toho žijí“. V r. 1983 mohlo Misereor, to je jméno sbírky, podpořit 2285 různých akcí, které mají za cíl „pomoci, aby si obdarovaný mohl potom pomoci sám.“

Novým předsedou díla „Na pomoc pronásledované Církvi“, které má sídlo v Königstenu, byl zvolen dosavadní prezident Spolkového úřadu práce profr. dr. Josef Stigl, který je též vedoucím funkcionářem sdružení našich bývalých katolických německých krajanů Ackermannsgemeinde. Dosud byl předsedou tohoto pomocného díla, které velkomyslně pomáhá také naší církvi doma, jeho zakladatel premonstrát P. Werenfrid van Straaten, který zůstává v předsednictvu.

Letošní Den modliteb za pronásledovanou církev, který se koná v západoněmeckých kostelích na svátek Nanebevstoupení Páně, byl letos věnován zvlášť pronásledovaným katolíkům a ostatním věřícím v Albánii.

Sov. Svaz. Dva františkáni z Assisi spolu se starostou tohoto města pozvali prezidenta USA Reagana a prvního tajemníka KSSS Černěnka, aby v Assisi spolu diskutovali o nastolení a upevnění světového míru. Když Reagan delegaci přijal, v Moskvě jim jen sekretář pro církevní záležitosti odevzdal od Černěnka list; mezi katolíky a marxisty že jsou rozdíly ve filosofických názorech, že však spolu mohou pracovat za mír, stojí v něm; a pak stereotypní útoky na USA, které ohrožují mír umístěním raket v západ. Evropě a svým úsilím získat vojenskou převahu a ovládat svět.

NSR. Vánoční strom pro svatopetrské náměstí, vysoký 20 metrů, dodá letos bavorské městečko Waldmünchen, ležící nedaleko hranic s Československem. Vánoční strom je symbolem boje proti umírání lesů, způsobenému výfukem z automobilů a kouřem z továrních komínů.

Švýcarsko. Naši krajané ve Švýcarsku si vykonali ve dnech 14.-16. září pout' k P. Marii

Lasalettské. Obětovali ji jako smír za český národ a za naše rodiny. Na tento úmysl se modlili i švýcarští katolíci, kteří se k českým poutníkům připojili. Ve svatyni lasalettské se setkali s českými poutníky ze Stuttgartu a Frankfurtu, vedené svými misijnáři dp. Radimem a Holasem; ti se vraceli z pouti do Lurd, kde s nimi oslavili svátek sv. Ludmily, „matky našeho národa“ mši sv. na tomto poutním místě. Švýcarští poutníci se cestou zpět zastavili v Annecy, kde v bazilice Navštívení P. Marie jsou pochováni sv. František Saleský a sv. Jana Františka de Chantal.

Basilejsou českou obec navštívil 27. září Otec Antonín Bernáček, který se na několik měsíců usadil ve Španělsku. Mši sv. v kostele sv. Mikuláše z Flüe vzpomněli začátku zdejší české misie před 16 lety. Při mši sváté paní J. Kupská zazpívala Biblické písně od Antonína Dvořáka. Na druhý den se sešli v mariánské kapli baziliky v Mariasteinu k svátostnému požehnání, k pikniku a přátelskému pobavení a povzpomínání.

Rakousko. Čeští členové řádu sv. Lazara Jeruzalémského oslavili svátek sv. Václava ve Vidni mši sv., kterou pro ně sloužil český misionář křížovník P. Josef Novotný. V jeho českém středisku pak měli o našem Vévodovi odbornou přednášku.

USA. Zahraniční výbor senátu USA přijal 12. září rezoluci, která jedná o potlačování náboženských práv v zemích Varšavského paktu, především v Sovětském svazu a v ČSSR. Rezoluce odsuzuje porušování náboženské svobody a práv v ČSSR, kde „věřící jsou pronásledováni, šikano-váni a vězněni, protože chtějí svobodně projevat a praktikovat své náboženské přesvědčení.“ V rezoluci se uvádí, že čs. vláda zůstává perzekuci kněží a věřících, zvláště katolických, již od založení polské Solidarity. Vláda také znemožňuje dohodu s Vatikánem o obsazení vakantních biskupských stolic v českých zemích a na Slovensku. Autorem rezoluce je předseda zahraničního výboru senátu Charles H. Percy, který je též předsedou Poradního sboru pro náboženská práva ve Východní a Střední Evropě a v SSSR. Čestnými předsedy Sboru jsou bývalí prezidenti Ford a Carter. Z české strany je členem sboru, dp. dr. Petr Es-

terka, profesor na Koleji sv. Kateřiny v St. Paul ve státě Minnesota.

O uprchlíky z Vietnamu ve státě Texas se starají sestry karmelitky vietnamského původu. Měly svůj klášter v Da Latu v jižní části země, založený z Francie. Tam se také chtěly vrátit, když r. 1975 se dostali k moci komunisté. Měste strávily v uprchlickém táboře na ostrově Guam a odtud je odvezli do státu Arkansas. Rok nato je pozval do své diecéze mons. Mořkovský z Houstonu, aby tam založily svůj karmel a se staraly o své krajany uprchlíky. Jejich komunita má dnes v Houstonu 36 sester se sliby a 11 čekatelek. Třebas z 50.000 Vietnamců je katolíků jen 5.000, sestry pečují o všechny bez rozdílu.

Americký senát zavrhl návrh zákona presidenta Reagana, aby do veřejných škol byla zavedena společná modlitba, přijatelná všem vyznáním. Ke změně rozhodnutí Nejvyššího soudu, který tuto společnou modlitbu zamítl před 22 lety, byla nutná dvoutřetinová většina, které nebylo dosaženo, třebaš podle výzkumů 80 % občanů USA si tuto modlitbu přeje.

V Des Moines ve státě Iowa byl otevřen bohoslužbám „Kostel zemědělců“ na památku mše sv., kterou právě na tom místě papež Jan Pavel II. sloužil 3. října 1979 před víc jak 300.000 lidí. Kostel je ve stylu pseudogotickém, jak se tam stavěly kostely v min. století, a bude sloužit všem náboženským

vyznáním, která jsou zastoupena ve státě.

Polsko. Závěrem svého plenárního zasedání koncem září polští biskupové vyslovují znovu své uspokojení nad amnestií, vyhlášenou k 22. červenci, k 40. výročí Polské lidové republiky. Ale žádají více: obrodu celého národního života, obrodu mravní i politickou, upřímný dialog s celým národem, vedený spravedlností a láskou a připomínající tu významné slova, která Jan Pavel II. promluhl při audienci, udělené 16. ledna 1981 Lechu Walesovi; takový dialog že bude ke cti světa práce i veřejných autorit. Volají konečně po dodržování a uskutečnění gdaňských umluv z r. 1980, uznávají tedy důvody, které vedly k založení Solidarity. Děkuji konečně všem, kdo se v srpnu zdrželi alkoholických nápojů, jak si to biskupové přáli, když vyhlásili střípen za „nealkoholický měsíc“. Odporoučejí tento „půst“ též pro advent a postní dobu. Na svém zasedání biskupové ztvrdili své výhrady vůči návrhu, aby do trestního zákoníku byl zařazen trest vypovězení ze země. - Jiný společný pastýřský list byl vydán ke Dni hromadných sdělovacích prostředků; biskupové žádají svobodu tisku a projevu, zvláště pro církev, odmítají manipulování tisku, rozhlasu a televize, omezování přístupu k nim jiným myšlenkovým směrům; církev, že má právo a povinnost aktivně se účastnit při vytváření a šíření kulturního polského dědictví, které má křesťanské základy. „Víra v Boha, který nás miluje, neohrožuje nikoho, nikomu nečiní násilí. Bůh se obrací k člověku, který je svobodný, a tuto svobodu respektuje.“

Navštívili jste již naši restauraci

"KORUNA"?
"CROWN RESTAURANT"

5735 W. Cermak Rd.
CICERO, IL.

**Jestli jste u nás dosud nebyli,
srdečně Vás k nám zveme,
abyste okusili a pochutnali si na naší kontinentální
domácí kuchyni v tradici našich maminek
z Čech, Moravy, Slezska či Slovenska.**

**Přijďte k obědu nebo na večeři
do naší útulné jídelny
a přesvědčte se sami!**

**Denně otevřeno
od 11 hod. do 8 hod. večer.
V pondělí zavřeno.
☎ (312) 652-3555**

**Vaši hostitelé:
Maňa Vlčková
&
Mike KAZIL.**

DOPISY našich čtenářů

Československo

Milý Vojtěchu, vážení čtenáři Hlasu národa a vůbec všichni rodověrní krajané, roztroušení po celém světě!

Vánoce jsou přede dveřmi, a tak Vás všechny - známé a neznámé, přicházíme z Prahy pozdravit a všem popřát tu nejkrásnější vánoční pohodu, hojnost zdraví a denní prožívání života s myšlenkou na Krista Pána v celém dalším roce.

Ty, jsi, Vojtěchu, byl ve švýcarském městečku Territet-Montreux, kde jeden americký protestantský duchovní, tuším, že se jmenoval Baumann, koupil rozlehlý hotel a učinil z něho „hlavní stan“ svého mezinárodního hnutí „Rearmement moral“. Toto hnutí nemá za cíl nic nového, ale snaží se jen novými psychologickými prostředky přivést lidi k přesvědčení a k činu vnitřního obrácení, ať vyznává jakékoli náboženství. Prostě jim říká: Svět můžete změnit jen tehdy k lepšímu, když budete lepší a spraved-

livější sami. Jen tak se stanete „solí země“, jak to žádá od svých učedníků Kristus Pán. A jedním z prostředků, které nám mají pomoci „jít do sebe“, je klid, ticho, mlčení a rozjímání, jako je to dávným zvykem tzv. „duchovního cvičení“ v naší katolické církvi. Prostě člověk nutně potřebuje se čas od času „ztišit“, nemá-li se stát „mašinou“, a když na to nemá stále čas během roku, připomínají mu tu potřebu alespoň hlavní křesťanské svátky našeho kalendáře. Proto asi také máme většinou tak rádi vánoce, kdy alespoň jednou v roce až na opravdu nezbytné provozy utichne veškerý ruch kolem. V mnoha místech na světě se na několik hodin naplňuje betlémské poselství „Pokoj lidem dobré vůle“. Pak už záleží jenom na každém z nás, do jaké míry dokážeme svátky po tom strašném předvánočním shonu využít k opravdovému duševnímu i tělesnému zotavení.

Možná, že vás následující tvrzení překvapí, ale já jsem se už třikrát v životě přesvědčil, že na kvalitu vánoce jednotlivce může mít pozitivní vliv dokonce i nemoc nebo konec lidského života. Poprvé to bylo, když jsem Štědrý večer trávil poprvé mimo domov, a ještě izolován na infekčním oddělení vzdálené nemocnice. Byl jsem nemocný, měl jsem přísnou dietu, ale byl jsem dojat tím, co mladý lékař a mladička sestřička, kteří měli na Štědrý večer službu, dělali pro to, aby nám pacientům, nebylo smutno. Nyní, téměř po třiceti letech, si už nedovedu vybavit tvář jednoho ani druhého, ale dodnes na ně s nesmírnou vděčností vzpomínám.

Druhý takový prázdnátní Štědrý večer jsem zažil, když těsně před svátky zemřel jeden z mých strýčků a já jsem po štědrovečerní večeři jel navštívit odovčlou tetu a její děti. Během cesty, skoro přes celou Prahu jsem byl doslova okouzlen tím, jak lidé dokáží být k sobě hodní, když chtějí. Při návratu domů jsem byl svědkem toho, jak jedna z mála tramvají, které v noci jezdily, dokonce zůstala hezky dlouho stát přímo uprostřed křižovatky u Muzea, aby k ní stačil doběhnout cestující, jediný člověk, který snad v té chvíli byl na Václavském náměstí.

Po loňské tragedii v rodině kolegy z protějškových dveří, kterému zemřela 23. prosince manželka, maminka dvou malých chlapců, jsem si zase neobyčejně intenzivně uvědomoval, jak je to krásné, že se jako vždycky na Štědrý den

odpoledne stále ještě můžeme já, manželka i syn v pohodě setkávat s mými rodiči, cestou domů se zastavit v našem kostele na Rybově České vánoční mši, a pak už s rozkoší užívat tepla domova. Radost jsem měl i z toho, že loni u nás spokojeně, po letech čím dál tím větších starostí s nemocným tetánem, prožila vánoce manželčina maminka, která necelý rok před tím ovdověla. Jenom mě trochu trápilo, že ta obzvláštní kráska mých loňských vánoce byla vlastně kontrastem zmíněného kolegy utrpění, které jsem měl možnost dost zblízka sledovat, tedy vlastně - jak by se řeklo - trochu na cizí účet.

A tak bych chtěl letos popřát každému, koho mám rád, aby jeho svátky byly opravdu krásné a milostiplné, ale aby nebyly krásné na účet bližního, který o několik ulic dál třeba nesetelně trpí. A pokud už k něčemu takovému ve vašem okolí dojde, abyste skutkem vpravdě lidského pochopení dokázali ono utrpení proměnit v hodnotu, která obohatí trpícího i Vás. A to je vlastně přání, které by mělo platit pro celý náš život. S vánočním pozdravem

Fr. Vojtěch

Milí naši čtenáři a krajané všude po světě,

k tomu není co přidávat, protože každý uslyšíte na tento dopis hned ozvěnu ve svém srdci. My jej v H.N. otiskujeme ještě honem před vánočními, abyste věděli, že na Vás ti dobří lidé doma - jichž je většina - o vánočních pravidelně vzpomínají. Vzpomeňme si na ně

ve svých vzpomínkách a modlitbách o vánočních i my. Utvoříme tak mezi jimi a námi pevné duchovní pouto, které přinese v daný čas dobré ovoce vzájemného sblížení křesťanské solidarity a národního bratrství. Pokoj a mír všem.

Fr. Vojtěch

Miami - Florida

P.B.P.J.K.

Důstojný pane,

posílám Vám šek na \$30.00 na předplatné Hlasu Národa. Promiňte, že jsem se opozdila, ale poslední tři léta Pán Bůh nás zkouší s nemocemi. Musíme to však trpělivě snášet. Bůh dopouští, ale neopouští - i to my ubozí pozemšťané víme. Prosim, pošlete nám dále H.N. Myslím, že vyhovuje i náročným čtenářům. Děláte to opravdu dobře. Bůh Vám žehnej! Všechny vás - pozdravujeme a přejeme vše dobré do dalších dnů.

S Pánem Bohem

Frank a Hedvika

Peprníkovi

*

Milí manželé Peprníkovi, děkujeme za vyrovnání předplatného i Vaše zprávy. Doufáme, že se z těch nemocí s pomocí Boží dostanete. Každý má nějaký ten svůj kříž. A správně píšete, že v důvěře v Pána Boha, musíme to vše trpělivě snášet. Pěkně Vás pozdravujeme a přejeme Vám hezké prožití vánočních svátků a vyprošujeme Boží ochranu do nového roku

Otec Vojtěch

Minneapolis - Minnesota

Drahá paní Uhlířová, s radostí jsem četla dopis, ve kterém mně píšete, že mně budete dál posílat H.N. Uznala bych, že mně jej dále teď posílat nemůžete, když mně jej má dobrotitelka přestala platit. Mnohokrát Vám tedy děkuji, též dp. Vítovi a všem lidem dobrých srdcí, kteří na tiskový fond Hlasu národa přispívají. Ani nevíte kolika jiným lidem uděláte radost, když mně posíláte H.N. Když si ho přečtu, pošlu jej mé sestře do Nové Prahy do nursingu „Malá strana“, a tam také jeden stáříček a několik starších žen jej též čtou.

Modlím se za Vás, abyste měli více odběratelů a mohli nám ještě dlouho noviny vydávat. Rovněž vyprošuji hojnost Božího požehnání dp. Vítovi. Vam a všem obětavým pracovníkům, kteří Vam pomáhají při vydávání H.N. Děkuji za zprávu

ZPRÁVA, KTERÁ POTĚŠÍ

V pravý čas bedny z Československa a jiných evropských zemí, mnoho novinek.

Keramika - nové vzory - CHODSKÁ, MORAVSKÁ, SLOVENSKÁ.

Bonboniery v cenách od \$5.75 do \$18.00.

Sdružené čokoládové kolekce na vánoční stromky v cenách od \$5.00 výše a i jednotlivé kousky k výběru.

Šátky na hlavu - vlněné, turecké vzory, „želinky“, květinové vzory a jiné.

Dámské kapesníčky v neobyčejném výběru i s vánočním vzorem.

Křišťálové sklo, granátové šperky, panenky v krojích,

rekordy, kasety, kuchyňské potřebky, koření, mák, kmín,

trhané krupky na kuku, houby-hříbky a mnoho jiných věcí do kuchyně.

Rovněž české knihy (i pro děti), umělecké knihy, slovníky a učebnice, kuchářské knihy.

Formičky na pečení na ořechy, rakvičky a jiné.

Nové vydání Czechoslovak Pastries v angličtině \$2.75, pošt. \$3.75.

Neobyčejný výběr vánočních blahopřání v anglické, české, slovenské a i jiných řečech.

Betlémy, Jezulátka, jesličky.

Mnoho nových knih z Československa právě došlo.

Máte-li zájem vyžádejte si seznam.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7c více na státní daň.

Tuzex

Zásilky o peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tě vyplácení fondů-trusts (požádání) přibuzným v Československu bez srážek.

F. PANCNER, Inc.

Importer a zástupce Tuzexu, Arje, Uniepu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pečutské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- "Special Homemade" cukroví
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

o paní Wernerové a její adresu. Za všechnu laskavost, kterou mně po léta prokazovala na ni nezapomínám, je v mých denních modlitbách. Když se o ní něco dozvím, tak Vám dám vědět.

S Pánem Bohem
Sestra Amelia Francis
Romportl

Milá ct. sestřičko,
děkujeme za Vaše milé řádky. Jsme rádi, že Hlas národa Vám a Vaším milým přináší radost. Vzájemné sblížení jedněch s druhými je účelem našich novin, jestliže se nám to daří, tak plní předsevzatý úkol. Budete-li mít čas, tak nám něco pro H.N. napišete. Těch pamětníků starých dob-
rých časů ubývá, a noví lidé se rádi dovídají, jaké to zde kdysi bývalo.

Prosíme o Vaše modlitby a vyprošujeme Vám a Vaším blízkým hojnost Božího požehnání do nového roku - svátky Kristova narození prožijte radostně.
Redakce

Pacudah - Kentucky

Čtená redakce,
posílám předplatné a dárek tiskovému fondu. Je to opravdu smutné, že naše staré časopisy jeden po druhém přestaly vycházet. Ale takový je již běh světa - my staří odcházíme a mladí číst česky neumí. Děkuji Pánu Bohu, že máme aspoň tento časopis a přeji Vám všem v redakci hodně zdraví a peněz, abyste nám mohli H.N. vydávat.

Zůstávám Vaše čtenářka

Matilda Bilka

Milá naše čtenářko,
Pán Bůh zaplat' za vyrovnání předplatného a dar tiskovému fondu. Jsme rádi, že s pochopením a podporou našich čtenářů a šlechetných dobrodinců dál můžeme v naší práci pokračovat a křesťanské noviny v našem národním jazyce vydávat. Přejeme Vám požehnané svátky vánoční a nastávající rok 1985.

Redakce

Pensylvania

Milí a vážení zapadlí vlastenci v Chicagu,
když jsem šel do pense uskutečnil jsem nejdříve cestu do Evropy a zanedbal předplatné na váš hodnotný časopis. Přikládám šek na 2 roky předplatného. Snad by čtenáře zajímalo, že ve Španělsku ve všech katedrálách jsou po obou stranách oltáře desky se jmény umučených kněží během komunistického řádění za občanské války. Dále v katedrále sv. Dionisia v

Athénách je upozornění arcidiecése řecké, že přijímání je pouze po staru - hostie se do rukou nepodává.

S nejlepším přáním do budoucna plného Božího požehnání Vaší záslužné práci Vás

čtenář z Pensylvanie

Milý náš čtenáři,

děkujeme Vám za vyrovnání předplatného a Vaše zajímavé poznatky z nedávného cestování po Evropě, naši čtenáři budou jistě za ně vděční. Přijete, že jste nyní na pensi a že jste byl nedávno v Evropě. Předpokládáme tedy, že máte trochu více volného času než dříve, a proto Vás chceme poprosit, abyste nám do H.N. o svém cestování napsal a s našimi čtenáři se o své nedávné cestovní zážitky rozdělil.

Děkujeme předem za spolupráci a pěkně pozdravujeme

Redakce

Maple Heights - Ohio

Milý Otče Vite,

posílám předplatné na příští rok a přikládám pár dolarů navíc, poněvadž myslím, že je můžete potřebovat. Staří čeští předplatitelé ubývají a mladí nechtějí, nebo neumí již česky číst. Hlas národa mám moc ráda, doufám, že jej ještě hodně dlouho budete vydávat. Když jste byl letos na podzim v Clevelandu na konvenci NSČK, nemohla jsem Vás přivítat, poněvadž jsem se zrovna chystala na operaci oka - „cataract“. Byla to lehká operace a dobře dopadla, teď mohu číst a dost vidím. Děkuji za to Pánu Bohu, měla jsem z toho strach. Nevím, co bych si počala, čtení je jediná moje zábava.

Přeji Vám hodně štěstí, a hlavně zdraví a trpělivosti v novém roce a veselé a požehnané vánoce - a hodně nových odběratelů.

Doufám a těším se, že až přistě navštívíte Cleveland, že Vás budu moci přivítat.

S pozdravem

Marie Suchy

Milá paní Suchá,

Pán Bůh zaplat' za vyrovnání předplatného a dar tisku. To víte, že při dnešní drahotě jsou peníze zapotřebí na mnoha místech. Jsem z hloubi duše vděčen všem velkodušným dobrodincům, kteří nám štědrostí svých srdcí naši finanční situaci usnadňují.

Mám radost, že Vaše oční operace se podařila, a že dál se můžete věnovat své zábavě a radosti - čtení. Přejeme požehnané vánoce a nový rok 1985

Otec Vojtěch

NEVĚŘTE JIM!

(Pokračování ze str. 1)

Jeden novinář se zeptal: „Je pravda, že se kněží nemají zabývat politikou?“ Odpověděl jsem: „Já se nikdy do politiky nepletl. Jednak ze zásady, jednak mě politika nezajímá. Jsem kněz Kristův a ne politik. Víím, že vláda v Nikaragui posuzuje věci jinak. Jako kněz a salezián, pracující s mládeží, musím totiž - nechci-li zradit své zvláštní poslání - hlásat nefalšované a bez kompromisů křesťanské hodnoty. Musím se snažit přetvářet a zušlechťovat křesťanské svědomí ve světle evangelia. Může se stát, že některé křesťanské hodnoty jsou v protikladu s hodnotami, které zastupuje vláda. Pak se domnívám, že jsme proti ní a pleteme se do politiky. Není to pravda. Nejde o opozici či míchání se do politiky, jde o to, že jako věrní kněží nemůžeme opustit křesťanské hodnoty. Podle Skutků apoštolských musíme poslouchat víc Boha než lidi. Obvinění vlády, že se mícháme do politiky, je výmluva, klam a převrácení skutečností. Je to záminka k vypovězení... Ve skutečnosti si chce sandinistická vláda udržet ideologický monopol ve všech rovinách a ve všech oblastech a Církev je pro ni nebezpečná konkurence. Konkrétně: Uplatnit právo člověka tím, že se odmítne výkon vojenské služby. K tomu zaujímá postoj i biskupská konference v Nikaragui. Má kněžská hodnota nespočívá v tom, co jsem, ale v tom, že respektuji Církev. V této otázce odporu svědomí zastupuji posici ne svého nápadu, nemíchám se do politiky, ale je to učení koncili a biskupů země. I když hodnotu vojenské služby uznávám a přijímám zákonnost jejího výkonu, nemohu uznat, aby ten, jemuž svědomí brání ji vykonávat byl „ipso facto“ zločinec, patřící do vězení či zrádce vlasti jak tvrdí vláda. Nebo že je zbytečný ničema a povaleč - jak tvrdil Pater Ernesto Cardenal. Zákon v Nikaragui dává zločinci víc občanských práv než tomu, kdo odmítá vojenskou službu. Když tedy kněz jménem Církyve zaujme veřejně postoj k otázkám, které se týkají hodnoty lidské osoby, nemíchá se do politiky.“

Nikaragua je duchovní vězení

Církev má právo předložit své stanovisko a vláda je má respektovat. Vláda stále tvrdí, že chce chránit svobodu a pluralismus. Nemá se uzavírat do totalitního a - monopolistického

postoje, který ignoruje a odsuzuje vše, co není „hlasem Mistrů“. Zakazují tím svobodu svědomí a mění zem v duchovní věznici. Není-li vláda srozuměna s tím, že kněz zastupuje učení Církyve, měla by mít odvahu, otevřeně Církev odsoudit, napadnout nebo trestat a ne bojovat proti jednotlivcům - konkrétně kněžím. Je podle a listivě tvrdit, že v Nikaragui je respektováno náboženství a svoboda bohoslužeb.

„Vy, saleziáni, máte příliš velký vliv na mládež“

Jedna novinářka se ptala: „Proč je mezi vypovězenými kněžími tolik saleziánů? Dnes jsou to čtyři z deseti, za minulá léta to byli další tři.“

Odpověděl jsem: „Krátko po svržení Somozy v r. 1979 mě navštívil ve středisku Dona Boska poprvé msgr. Pietro Sambi z nunciatury. Velký dojem na něho udělalo množství lidí, hlavně mladých, kteří tam přišli... V neděli a v sobotu k nám chodí na deset tisíc lidí. Než se vrátil na nunciaturu, řekl mi: „Mario, jsi mladý, už teď tě chce varovat, aby ses nelekl, až to přijde... za této vlády vyletíte vy, saleziáni první: ne že byste něco zlého udělali, ale přitahujete příliš mládež a máte jí mnoho ve svých rukách... taková vláda nestrpí, aby se jí vzal monopol na mládež...“

Tzv. Lidová církev je podvod

San José, Costa Rica, čtvrtek 12. července. Odpoledne nás pozvali do hlavního semináře v San José, kde měli kněží kurs o novém církv. právu. Chtěli pravdivé informace z první ruky o vypovězení a o skutečné situaci Církyve v Nikaragui, o vztahu vlády k Církvi, o vládou podporované tzv. Lidové církvi.

„Tzv. lidová církev není „církev chudých““ řekl jsem, „není ani lidová, ani církev chudých... Jedná se o pojmy, jež užívají propagátoři lidové

církyve, laici, kněží a řeholníci v „basis“ skupinách. Církev se ovšem skládá z lidí, ale nezrodila se z nich, nýbrž z vůle a oběti Kristovy, který je pramen a cíl Církyve, zaručuje její kontinuitu a přítomnost v historii. Národy mohou vyhnout, ale Církev zůstává... Církev se neskládá jen z biskupů, ale bez biskupů neexistuje. To jsou pověření pastýři, kteří vzdor chybám, hranicím, ba i hrěchům pokračují v díle a poslání Církyve. Jakmile posloucháme víc vládu než pastýře, kritizujeme-li věrnost biskupské konferenci, směrnic Církyve a distancujeme se od nich, neprojevíme-li veřejně nebo soukromě vůli, jednat vůči vládě stejně, ani tehdy ne, jedná-li se o veřejný a do nebe volající zločin, je jasné, že už nestojíme před Kristovou Církvi, ale je to karikatura církve, která ztratila svou identitu a navíc skupina, jež zneužívá jména Církyve, aby poškodila Tělo Kristovo a její veřící.“

Jen 10% kněží a řeholníků a 5% lidu!

Lidová církev není z lidu a není lid. Ve skutečnosti je to asi 10 % kněžstva a řeholních osob. Toto tvrzení mám ze slov P. Uriela Molina, jednoho z „charismatických“ vůdců takové skupiny. Začátkem r. 1984 mi řekl před jedním novinářem, že když má organizace nějakou významnou schůzi, přijde asi 80 osob. V celé zemi je na 800 kněží a řeholníků - 80 je tedy 10 %.

Lidové církve se drží asi 5% věřících. Kdo nevěří, ať si to přezkoumá. Často jsem říkal zahraničním novinářům: „Nespoléhejte se na mé tvrzení. Zde jsou adresy jiných farností a doby bohoslužeb. Zkontrolujte si účast.“ Když se vrátí řeknou, co na vlastní oči viděli, jsou to stejná čísla. Členů lidové církve je málo, i když se zdá opak. Jsou hluční a mají možnost pracovat

(Dokončení na str. 12)

CHCETE-LI LETOS PROŽÍT OPRAVDOVĚ NAŠE ČESKE VÁNOCE

přijďte všichni o Štědrém večeru na naši českou „půlnoční“

s českými koledami, sborovým zpěvem a kázáním do kostela Panny Marie Svatohorské v Cicero, Ill. (2414 S. 61st Ave.)

v pondělí 24. prosince v 9:00 hodin večer.

Upřímně Vás všechny zve - (i tzv. „jednorozčáky“)

Váš český misionář

Fr. Vojtěch Vít

Varšava. — Podzemí polských dělnických odborů zakázané Solidarity. 2. prosince oznámilo, že 19. října, kdy byl unesen a zavražděn dp. Jerzy Popieluszko, byl zároveň „neznamými pachateli“ ztrýzněn a surově zbit aktivista Solidarity Stanisław Chac. Rovněž byli ztrýzněni - (opět neznámými pachateli) - dva jiní kněží, příznivci Solidarity, dp. Eugeniusz Kosciółko a dp. Zenon Ziomek; oba ti kněží však byli opět propuštěni na svobodu. - Kardinál Jozef Glemp, varšavský arcibiskup, zakázal ve své arcidiecézi kázat proti komunistické vládě, knězi Stanisławu Malkowski, ohnivému obhájci ideálů Solidarity, protože ve svých slovních výrazech „přeháněl“, takže některé jeho výroky byly „cizí duchu evangelia“. Varšavský arcibiskup se k tomu rozhodl patrně proto, aby nebyly ještě více zkomplikovány velmi delikátní a napjaté vztahy mezi církví a polskou komunistickou vládou. Podle zpráv denního tisku Jaruzelského vláda požádala kard. Glempe, aby zakročil proti kněžím, kteří „zneužívají kazatelny pro politické cíle“. - Dne 30. listopadu, jak jsme už o tom psali minule, dalších 150 Poláků uprchlo z turistické lodi Rogalin, která dvakrát týdně pluje ze Štětína do Travemünde v Západním Německu, a požádalo o politický azyl. V posledních dvou týdnech už asi 500 Poláků uprchlo z turistických lodí do Německé polkové republiky. - Alfred Miodowicz, předseda nových, vládou schválených komunistických

uníí v Polsku, 3. prosince prohlásil, že Lech Walesa nebude moci zastávat žádnou funkci v těchto uních, protože je politicky „nevyzrálý“ a nemá komunistické přesvědčení. Každý, kdo by chtěl zastávat funkci v nových uních, prý musí být politicky spolehlivý a být hotov dát zájmům komunistické strany přednost před všemi jinými zájmy. - Polský ministr financí Stanisław Neickarz řekl, že polský dluh západním zemím dosáhne koncem tohoto roku výše 28,1 bilionu dolarů a koncem příštího roku 30 bilionů dolarů.

Káhyra. — Na začátku prosince byl jordánský král Hussein na třídení státní návštěvě v Káhyře; byla to jeho první návštěva Egypta od podepsání míru mezi Egyptem a Izraelem v r. 1979, kdy Jordánsko přerušilo s Egyptem diplomatické vztahy, podobně jako to učinily skoro všechny ostatní arabské země. Dne 2. prosince Hussein pronesl řeč před egyptským parlamentem, která ohromila přítomné kongresníky. Odsoudil v ní totiž smlouvu Egypta s Izraelem, uzavřenou v Camp David v r. 1979. Tato smlouva prý je pro něho nepřijatelná ze dvou důvodů: 1) Není tam jednáno o obsazených územích Předjordánie a území Gázy stejně, jako o území Sinajského poloostrova, vráceném už Egyptu. 2) V této smlouvě je vyloučeno účastenství PLO na mírovém procesu. Jordánsko, řekl Hussein, nemůže zastupovat PLO na mírových jednáních. Zároveň Hussein prohlásil, že nemůže

LETEM

SVĚTEM

existovat mír na Blízkém východě, dokud nebudou Arabům vrácena všechna dobytá arabská území ve válce 1967, včetně východního Jeruzaléma. Dne 3. prosince ve společném komuniké Egypti oficiálně přijal formulí jordánské krále na mírové vyřešení arabsko-izraelského konfliktu. Obě země přijímají rezoluci číslo 242 Bezpečnostní rady OSN požadující mír za vrácení dobytých území a uznávající právo palestinského lidu na sebeurčení - za základ mírových jednání. Mimoto požadují svolání mezinárodní mírové konference pro uzavření spravedlivého míru na Blízkém východě, již by se kromě Izraele a jeho arabských sousedů zúčastnily také PLO a supervelmoci Spojené státy a Sovětský svaz. Vlády Egypta a Jordánska vybízejí organizaci PLO, aby konečně také přijala tuto mírovou formulí. PLO nechce uznat rezoluci č. 242 Bezpečnostní rady, protože tato rezoluce považuje Palestince za uprchlíky a nikoliv za opravdový národ. - Ovšem, ať si nedělá nikdo žádné iluze o tom, že by kterákoliv vláda Izraele - ať konservativní či socialistická - byla ochotna vrátit Palestincům nějakou část z vydobytého a obsazeného palestinského území. Izrael považuje Palestince jednoduše za Araby, kteří mají v jeho sousedství svoje nezávislé státy, a tak ať jdou tam, hlavně do Jordánska. Těm Arabům - Palestincům, kteří v Izraeli zůstali, jsou Židé ochotni dát jakousi omezenou obecní samosprávu, školy a tisk, ovšem jen tehdy, přijmou-li izraelskou nadvládu. Před světovým veřejným míněním budou sice „ochotní s ostatními státy do nekonečna vyjednávat“, ale me-

zitím postaví vedle každého důležitého palestinského města stejně důležité nové město židovské - (jako to udělali v Nazaretě) - a na dobytých kopcích Golanské vysočiny i v Gáze se horečně budují jak nová městská sídliště tak zemědělské kibucy, aby jednou Izrael mohl světu říci: „O čem mluvíte? Vždyť žádný palestinský problém neexistuje! Všechna ta bývalá pustá území jsou dnes zalidněna pilným a produktivním izraelským lidem! Chcete-li přijít se podívat a přesvědčit sami! - Podobně si dnes počínají Sověti v baltských státech, a kdyby mohli urychleně by se rádi zabýdli i ve všech ostatních satchitních státech, aby budoucí generace těchto zemí už ani nevěděly, že jejich předkové měli nezávislý svobodný stát.

Washington. — Dne 28. listopadu Spojené státy vyslovily svůj souhlas s tím, aby „Inter-American Development Bank“ poskytla Čili půjčku ve výši 125 milionů dolarů. Reaganova vláda chce ve spojitosti s touto půjčkou naléhat na čilskou vojenskou vládu, aby se dala na cestu demokratických reforem; je si však plně vědoma toho, že nemá mnoho vlivu na čilského diktátora gen. Pinocheta, jehož režim se stává stále více opresivním. Gen. Pinochet dříve slíbil, že povede svou zemi k demokracii, avšak od svého slibu před nedávnem upustil, když čilský lid začal demonstrovat proti jeho vládě kvůli špatné ekonomické situaci v zemi, kde je na 30 % nezaměstnaných. Demonstrace byly armádou potlačeny a Pinochet prohlásil, že pro Čile, je cesta vojenské diktatury nutná, aby byla uc-

hráněna před komunistickým nebezpečím, a proto chce, zůstat čilským prezidentem do r. 1989.

London. — Mluví londýnské charitativní organizace „War on Want“ prohlásil 3. prosince, že komunistická vláda Habeše zadržuje potraviny, určené pro severní území Eritrey, jehož obyvatelstvo bojuje za nezávislost od opresivní vlády v Addis Abebě. Rudému diktátoru Habeše nezáleží pranic na tom, umírají-li Erytrejci hladu a přivezené potraviny rozdělují pouze spolehlivým komunistům, anebo je prodává obchodníkům, kteří je pak podlouhými cestami prodávají v sousedním Sudánu. Vláda také zabírá tyto potraviny pro zásobování svých milic a politických agentů. Jinak habešská armáda navíc nemilosrdně bombarduje území postižená hladem, jsou-li obsazena „rebely“; její letadla napadají i tamní civilní objekty, jako jsou školy, nemocnice a uprchlické tábory, kde lidé trpí hrozným hladem. Vláda užívá svých finančních prostředků výlučně na vedení války, nikoliv na výpomoc svým hladovějícím lidem, a pranic jí nevadí, že SSSR hladovějícím lidem v Habeši nijak zvlášť nepomohl, ale hlavně, že tam posílá zbraně!

Brusel. — 4. prosince ministři obrany členských zemí NATO rozhodli v belgickém hlavním městě, že v příštích šesti letech jejich vlády vydají dohromady 7,85 bilionu dolarů na modernizaci vojenské infrastruktury této obranné organizace. V západní Evropě budou zbudovány stovky krytů pro US bojová letadla, budou zlepšeny armádní komunikace, postaveny ropovody a uskutečněny různé projekty, potřebné pro vedení války.

St. George's. — Na ostrůvku Grenadé se konaly volby; k urnám se tam dostavilo 85 % z tamních 48.000 voličů. Zvítězila pro-americká politická strana středu „New National Party“, která získala 57 % odevzdaných hlasů a 14 z 15 míst v parlamentě. Nový ministerský předseda Herbert Blaize složil 4. prosince přísahu. Pravicová strana práce bývalého ministerského předsedy Erice Gairyho obdržela 36 % hlasů a jedno místo v parlamentě, a levicová strana zavražděného Maurice Bishopa obdržela

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme —
česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost —
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Serving your
family's financial needs
for over 60 years

MID AMERICA
FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770
RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700
LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400
WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990
CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300
NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001
9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000
WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800
ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a
Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

pouze 7 % hlasů. Nový vládce Grenady požádal Spojené státy a okolní karibské ostrůvky, aby podržely na Grenadě své armádní oddíly, dokud armáda a policie Grenady nebudou samy schopny zajistit bezpečnost a pořádek na ostrově. President Reagan prohlásil, že Spojené státy jsou hrdy na to, že přispěly k návratu demokracie na Grenadu.

Atlanta. — V první polovině r. 1984 vzrostl v USA ve srovnání s loňským rokem o 74 % počet onemocnění dosud záhadnou nemocí AIDS, která ničí odolnost lidského těla proti onemocněním: tato skutečnost znepokojuje federální zdravotní autority. Celkem bylo až dosud v USA hlášeno 6.993 případů onemocnění touto chorobou; z toho už skoro polovina pacientů zemřela a druhá polovina zcela jistě zemře později, protože dosud není žádného účinného léku proti AIDS. Onemocnění jsou ve velké většině případů - ne však všichni - buď homosexuálové a hemofilici, či uživatelé omamných drog. Haitané či pacienti, kteří při transfuzi krve dostali krev někoho, kdo měl v sobě zárodek nemoci AIDS. I malé děti mohou onemocnět chorobou AIDS.

Riyadh. — Saudská Arábie je doposud absolutní monarchií, nemá žádný parlament a zákony dává pouze král se svými poradci a ministry. Král Fahd už však pomyšlí zavést ve své zemi aspoň jakýsi demokratický řád a přiklání se ke konstituční monarchii. Chce vytvořit národní shromáždění, které by však mělo prozatím jen poradný hlas při sestavování první státní ústavy. Tak bude saudský lid mít aspoň jakousi účast na vládě země. Později se má dále pokračovat v demokratizaci Saudské Arábie. Už před měsícem se začalo se stavbou budovy budoucího parlamentu. První parlament, jmenovaný králem má být svolán do tří či čtyř měsíců. Do dvou let však polovina členů parlamentu má být zvolena provinčními shromážděními. Později všichni členové prý budou voleni lidem. Bude se sice postupovat velmi pozvolna, avšak konečným cílem krále Fahda prý je dát Saudské Arábii podobný parlament, který existuje v demokratických státech.

New Delhi. — V indickém městě Bhopalu s osmi sty tisíci obyvateli, 370 mil jižně od New Delhí, došlo v noci na 3. prosince k obrovské katastrofě. Prudce jedovatý plyn izokianát

metylatý začal kvůli zvýšenému tlaku náhle unikat z podzemního rezervoáru tamní filiálky amerických podniků Union Carbide Corp. z Danbury, Conn., vyrábějící odhmyzovací prostředky, užívané v indickém zemědělství. Za 40 minut - kdy se podařilo unik plynu zastavit - uniklo z rezervoáru na 25 tun plynu, který rychle zaplnil okolních 25 čtverečních mil, obývaných desítkami tisíc chudých dělníků. Stovky lidí zahynuly za spánku, a mnozí z přiotrávených lidí zemřeli potom. Dne 9. prosince se udávala tato čísla: podle různých soukromých odhadů zahynulo na 1.600 až 2.500 lidí, většinou starších či malých dětí, a na 75 tisíc dalších bylo ošetřeno v primitivně zařízených městských nemocnicích, kde o ně pečovalo ve dne v noci asi 500 lékařů a 1.000 studentů medicíny. Z těchto lidí asi 2 tisíce bylo přiotráveno vážně; mnozí z nich zůstanou až do konce života slepí, anebo utrpěli vážné škody na mozku. Čeká se, že ještě další lidé zemřou následkem otravy plynu. Po ulicích města také ležely tisíce mrtvol psů, koček, ptáků, volů a posvátných krav. Udivilo, že záchrana byla podniknuta velmi pozdě a všechno pokračovalo pomalým indickým tempem. Sírěny začaly volat na poplach teprve dvě hodiny po začátku katastrofy a první lékaři se dostavili na místa teprve za 4 hodiny. Indické zpravodajské služby přinesly zprávu, že prý v továrně Union Carbide India Ltd. už měsíc nefungovalo ochranné zařízení pro případ úniku plynu, a v době katastrofy bylo právě v opravě. Zřízení továrny toto popírají. Indická policie hned zatkla sedm předních indických správců této továrny. Když vrchní ředitel amerických podniků Union Carbide se 7. prosince dostavil na místa - (přiletěl ze Spojených

států) - byl ihned policií zatčen a obviněn „ze zločinné nedbalosti“. Po šesti hodinách výslechu byl však zase propuštěn a vyzván, aby ihned opustil Indii; jednak prý tam není jeho přítomnost žádoucí, jednak není možno zajistit jeho bezpečnost před pohnutými davami. Filiálka v Bhopalu bude zavřena a americké podniky budou muset zaplatit vysokou náhradu za způsobené škody. Nejdříve však je třeba zjistit, jak ke katastrofě došlo, a jaká je její pravá příčina. Když tam za tímto účelem přiletěla skupina US odborníků z podniků Union Carbide, přístup do továrny jim byl policií dovolen až 9. prosince. I US vláda tam poslala své odborníky, aby pomohli indickým autoritám jak ve věci zdravotního ošetření postižených, tak i ve snahách odstranit všechno znečištění tamního prostředí. Továrna Union Carbide India v Bhopalu byla otevřena v r. 1977, tehdy ještě na málo zalidněné periférii města; v dalších letech se tam však město rychle rozrostlo. Udivuje, že indické autority dovolily rozšíření města do této nebezpečné končiny. Tyto autority vidí nyní hlavního viníka ve vedení amerických podniků a nikoliv v indickém vedení této filiálky. Ve Spojených státech skupina US právníků chce stíhat soudně Union Carbide o obnos 15 bilionů dolarů. - Uvnitř USA podniky Union Carbide vlastní také jednu továrnu na výrobu svrchu zmíněné jedovaté chemikálie, na předměstí města „Institute“ u Charlestonu v Západní Virginii. Vedení podniků ihned rozkázalo přerušit provoz v této továrně, dokud nebude zjištěno, co způsobilo pohromu v Bhopalu v Indii. Obyvatelstvo v Institute žije proto nyní ve velkém neklidu, i když bylo vedením podniku ujištěno, že je všude vše v pořádku. - Postižené město

Bhopal v Indii navštívila už i Matka Terezie, o jejíž návštěvě Československa jsme psali minule, a hned rozhodla, že tam otevře nový sirotčinec pro stovky osiřelých dětí.

Teherán. — Čtyři ozbrojení teroristé organizace „Islamic Jihad“ se 4. prosince zmocnili kuwajtského osobního letadla, které bylo na cestě do Pákistánu a mělo na palubě 161 cestujících, včetně čtyř Američanů, a donutilo pilota k letu do Teheránu. Vzdušní piráti hrozili, že postřílejí cestující a pak vyhodí letadlo do povětří, nepropustí-li kuwajtská vláda ihned na svobodu 17 uvězněných teroristů, kteří v prosinci 1983 podnikli bombové útoky na různé americké a francouzské objekty v Kuwaitu. Kuwajtská vláda však odmítla vyhovět jejich požadavkům. Vzdušní piráti propustili z letadla ženy, děti a iránské občany, takže nakonec v letadle zůstalo jen 48 cestujících. Protože jejich žádosti nebylo vyhověno, teroristé nejdříve zastřelili jednoho Američana a později druhého Američana a vážně zranili dva Kuwaitany; oba Američané byli pracovníky AID - banky pro mezinárodní rozvoj. Dne 7. prosince pak hrozili, že nebude-li jim vyhověno, vbrzku budou zastřeleni další cestující - jeden Američan a tři Kuwaitané. V úterý odpoledne se konečně iránská vláda Khomeiniho pod tlakem mezinárodního mínění a diplomatického tlaku rozhodla vzdušné piráty obelstít, překvapit, odzbrojit a zbývajících rukojmí

propustit. Oba Američané byli nejprve dopraveni do US vojenské nemocnice v NSR, aby mohli být ošetřeni - (byli několikrát od pirátů zbiti, popáleni cigaretami v obličejích a nevyšlovně znaveni vyčerpáním). - Později přiletěli do USA a vypovídali o svém údelu. Rakve obou zavražděných Američanů přivezlo zvláštní letadlo na vojenské letiště do Washingtonu ve středu ráno 12. prosince, kde je očekávaly rodiny zavražděných a delegace federální vlády s místopresidentem G. Bushem v čele. Na State Departmentu a v Pentagonu se nyní živě debatuje o tom, jak potrestat Irán, který zřejmě nejprve teroristy podporoval, aby se „pomstil“ USA za navázání dipl. styků s Irákem, a jak čelit v budoucnu dalším teroristickým akcím.

Varšava. — Na státní průmyslovce ve Wloszczowa, 150 mil jižně od Varšavy, došlo 7. prosince k další „válce křížů“, když školní autority odstranily z učeben kříže; asi sto studentů spolu s dvěma kněžími tam obsadilo školní budovu a žádá, aby kříže byly opět umístěny ve třídách. Polští biskupové ihned varovali, že odstraňováním křížů ze škol se ještě více zvýší napětí mezi státem a církví, které už je velmi vysoké kvůli vraždě kněze Popieluszka. V březnu 1984 došlo k podobnému sporu ve městech Garwolin a Mietne 40 mil jižně od Varšavy.

OZNAMTE NÁM VČAS
ZMĚNU SVÉ ADRESY

PŘIPRAVILI JSME PRO VÁS TYTO ZÁJEZDY:

- 15. prosince 84: Vánoční skupinový let do Československa
- 30. prosince 84: Zájezd na Karibské ostrovy (s prožitím v celého Sívlestra na krásné lodi)
- 11. února 85: Jamaica - 14 dní OCHO RIOS
- 6. května 85: Stará Čína - 19-ti denní zájezd pro velký zájem opakujeme po třetí.
- 25. června 85: Doprovázený zájezd do Československa na Spartakiádu.
- 26. června 85: Další zájezd do Československa na Spartakiádu. Rádi vám poskytneme další informace. Přihlaste se laskavě včas.

Vyřídíme návštěvu vašich příbuzných a přátel z Československa do USA a rovněž TUZEX.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

**K-H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

**STEVE KUBOVIČ
a
JANO HULÍN**

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

14. kolo: Bohemians Praha – Baník Ostrava 2:1, TJ Vítkovice – Slavia Praha 1:2, Dukla Praha – Petržalka Bratislava 0:0, Tatran Prešov – Sparta Praha 2:1, Dukla Banská Bystrica – Slovan Bratislava 1:0, Inter Bratislava – Sigma Olomouc 1:0, ZVL Žilina – RH Cheb 1:2, Lokomotiva Košice – Spartak Trnava 0:0.

Tabulka po 14 kole:

1. BOHEMIANS	30:11	22
2. SLAVIA	35:13	20
3. OSTRAVA	20:8	20
4. DUKLA	32:19	17
5. SPARTA	24:17	17
6. B. BYSTRICA	20:25	16
7. OLOMOUC	24:21	15
8. CHEB	19:14	14
9. VÍTKOVICE	19:21	14
10. KOŠICE	15:21	11
11. TRNAVA	11:19	11
12. PETRŽALKA	15:26	11
13. INTER	13:17	10
14. ŽILINA	17:26	10
15. PREŠOV	13:21	9
16. SLOVAN	12:40	7

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

22. kolo: Sparta Praha – Dukla

Jihlava 2:3, Zetor Brno – VSŽ Košice 4:2, Motor České Budějovice – TJ Gottwaldov (Zlín) 2:0, TJ Vítkovice – Tesla Pardubice 3:4, Škoda Plzeň – CHZ Litvínov 6:2, Dukla Trenčín – Slovan Bratislava 4:1.

Tabulka po 22. kole:

1. JIHLAVA	105:58	34
2. KOŠICE	109:71	29
3. GOTTFALDOV	57:43	28
4. Č. BUDĚJOVICE	61:64	26
5. PARDUBICE	74:49	25
6. LITVÍN	96:96	22
7. BRNO	52:64	19
8. TRENČÍN	73:75	18
9. PLZEŇ	63:73	18
10. SPARTA	64:77	18
11. VÍTKOVICE	65:89	16
12. BRATISLAVA	48:88	11

I. LIGA HOKEJE

V ČESKOSLOVENSKU

Českomoravská skupina:

22. kolo: Mladá Boleslav – Poldi Kladno 2:3, Přerov – Olomouc 8:10, Ústí nad Labem – Ingstav Brno 2:3, Vimperk – Opava 2:3, Slavia Praha – Karviná Ostrava 4:6, Dukla Jihlava B – Hradec Králové 4:4.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. Kladno	122:52	40
2. Olomouc	114:61	28

3. ÚSTÍ N.L.	69:62	25
4. OPAVA	78:87	25
5. KARVINÁ	81:89	22

Slovenská skupina:

21. kolo: Michalovce – Dubnica 1:4, Poprad – Martin 6:2, Nitra – Prešov 6:2, Skalica – Ekonóm Bratislava 3:7, Liptovský Mikuláš – Topoľčany 6:4, Banská Bystrica – Zvolen 4:6.

Prvních pět týmů v tabulce:

1. DUBNICA	84:49	30
2. POPRAD	84:59	30
3. MICHALOVCE	88:64	26
4. NITRA	72:65	25
5. TOPOĽČANY	87:76	24

Prátelské zápasy: NDR – Rumunsko 4:3, odveta 5:2,

★

VE ZKRATCE Z OSTATNÍCH SPORTŮ

Finále PMEZ v Judo:

Muži: VŠ Praha – JC Rüschheim 1:5. Západní Němci jako obhájcí trofeje nečekaně vysoko porazili pražské vysokoškoly. Odveta se koná za dva týdny v NSR.

EVROPSKÉ

VOLEJBALOVÉ POHÁRY

1. kolo, 1. zápas
PMEZ – muži: RH Praha – Legie Varšava 3:1
ženy: Uhřetín Orion Doetinchem – RH Praha 2:3.

PVP – muži: ČH Bratislava – Hanitya Eilon Mate Asher (Izrael) 3:0.

ženy: Slavia UK Bratislava – Arcelik Istanbul (Turecko) 3:0.

Cyklisté – silničáři.

V Mnichově představitelé národních federací členové řídicího výboru FIAC a novináři hlasovali o nejlepší silničáři za rok 1984. Stal se jím čs. reprezentant Jiří Škoda, který již několik sezón patří mezi nejlepší světovou špičku.

POK.

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

Olympijský výbor dělá opět kompromisy

Mezinárodní olympijský výbor na svém zasedání v Lausanne odmítl návrhy aby země, které budou v budoucnu bojkotovat olympijské hry, byly vyloučeny z účasti na následující olympiádě. Takový trest by podle názoru Mezinárodního olympijského výboru (MOV) poškodil víc sportovce než vlády zemí, které se pro bojkot rozhodnou. Mezinárodní olympijský výbor se však rozhodl nedovolit zemím, které budou olympiádu blokovat, vyslat na olympijské hry funkcionáře a rozhodčí. Rozhodnutí z Lausanne je kompromisem. Na zasedání MOV v průběhu letních olympijských her v Los Angeles převažovaly hlasy, podle nichž by se bojkotující země nesměly zúčastnit následující olympiády. MOV se ovšem v Lausanne jasně postavil za uskutečnění příštích letních her v jihokorejském Seoulu, ačkoli Sovětský svaz opakovaně hrozil, že se olympiády v Jižní Koreji nezúčastní. Jestliže Sovětský svaz svou hrozbu splní, pak ovšem by spolu se satelity, jež by jeho příkladu následovaly, přece jen mohl být potrestán. Poněvadž by na olympiádu v případě bojkotu nesměli přijet ani jeho funkcionáři, Sovětský svaz a nezúčastněné země východního bloku by mohly přijít o řadu funkcí ve výborech jednotlivých sportovních federací, které v průběhu olympijských her obvykle zasedají a pořádají své volby. To se stalo například Spojeným státům v průběhu olympiády v Moskvě, na kterou Američané při své důslednosti neposlali nejen sportovce, ale ani své rozhodčí a funkcionáře. Sovětský svaz a jeho satelity, které neposlaly do Los Angeles své sportovce z údajných obav o

jejich bezpečnost, neměly podobnou starost o své rozhodčí a funkcionáře, a poslaly je na americkou olympiádu v plném počtu. Tak se kupříkladu stalo, že na řízení olympijských soutěží ve sportovní gymnastice se podílel bývalý sovětský funkcionář Sysojev. V Seoulu by se při neúčasti sovětských sportovců už tato situace nemohla opakovat. Předseda Mezinárodního olympijského výboru, Juan Antonio Samaranch však vyjádřil v Lausanne naději, že k bojkotu seoulské olympiády východními zeměmi nakonec nedojde, protože podle jeho názoru je svět na počátku nové éry politiky détente.

Bílý sport

Ve finále mezinárodního tenisového turnaje v Sydney porazila bývalá špička reprezentantka Martina Navrátilová, hrající nyní za Spojené státy, Američanku Ann Henrickssonovou hladce 6:1 a 6:1. Navrátilová se cítí být ve výborné fyzické kondici, rychlejší než na turnajích ve Wimbledonu a v New Yorku, a pokládá svou současnou hru za velmi účinnou po všech stránkách tenisového herního rejstříku. Ve finále mistrovství Jihoafrické republiky v Johannesburgu se střetli dva tenisté Spojených států, Eliot Teltscher nedal Vitasu Gerulaitisovi žádnou šanci a porazil jej ve třech setech 6:3, 6:1 a 7:6. Na australském tenisovém mistrovství v Melbourne si Američanka Chris Evertová–Lloydová vybojovala postup z třetího kola vítězstvím nad Pascale Paradisovou z Francie 6:1, 6:7, 6:2. 29 letá Evertová tak vyhrála už tisíc zápas své profesionální tenisové kariéry. Po utkání Evertová vyjádřila ze svého tisícového vítězství radost, ale dodala, že o vytvoření ostatních rekordů se postará Martina Navrátilová. Navrátilová v Melbourne porazila Američanku Kathy Rinaldinovou 4:6, 6:0 a 6:1. Její přemožitelkou se tam však stala vynikající československá tenistka, Helena Suková, která bude 23. února dvacet let. Suková Navrátilovou porazila v zápase vysoké úrovně 1:6, 6:3 a 7:5.

Owensova cena Benoitové

Americká reprezentantka v maratonském běhu Joan Benoitová, dostala Cenu Jesseho

DO ČESKOSLOVENSKA 1985

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga nebo z New Yorku za nejlevnější ceny.

13. a 30. května, 13., 24. a 27. června, 18. července, 8. srpna a 5. září.

Každý zájezd je na 16, 23 nebo 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Speciálně doprovázený zájezd na Spartakiádu

odlet 24. června s návratem 13. července. 6 dní pobytu v Praze, 12 dní zájezd Československem, vstupenky na Spartakiádu a do Národního divadla.

ARIZONA BUS TOUR: 12ti denní zájezd do slunné Arizony. Odjezd z Berwynu 25. února 1985. Jedinečná cena \$529.00 za osobu při ubytování po dvou, včetně: 11 nocí prvotřídní ubytování, 11 večeří, moderní motorcoach, prohlídka Phoenix, Tuscon, Grand Canyon a jiných zajímavých míst.

ZÁJEZDY na Jamaicu, Bahamas, Arubu a ostatní Karibské ostrovy. Za velmi výhodné ceny.

Napište nebo zavolejte o podrobné informace:

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMÁK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 740-1333

Pěkné posezení najdete v přátelském prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Cicero

RODINNÉ OSLAVY – PARTY – PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA – BAR

TELEFON: 656-3555

Take
stock
in America.

Owense za rok 1984. Tato cena je nejvyšším uznáním, jež každoročně uděluje Rada, která řídí dění v lehké atletice ve Spojených státech. Benoitovi získala zlatou medaili v prvním olympijském závodě v maratónu žen, k němuž došlo na olympiádě v Los Angeles, a je na této trati rovněž držitelkou světového rekordu. Benoitová dostala Owensovou cenu také za mimořádný příklad silné vůle, protože se do amerického olympijského družstva probíjela v závodě, který absolvovala pouhých 17 dní po operaci kolena.

Národní hokejová liga

Úspěšný víkend mělo v kanadsko-americké profesionální Národní hokejové lize mužstvo Quebec Nordiques. V prvním utkání na svém ledě porazilo celek New York Rangers vysoko 8:3 a v newyorské odvetě zvítězilo v prodloužení 3:2. První zápas byl také střelecky úspěšný pro bratry Antona a Petra Štastných. Anton vstřelil dvě branky, Petr jednu, a oba bratři si navíc připsali po jednom bodu za přihrávku na branku. Stále se nedají celku Vancouver Canucks. V neděli prohrál na svém ledě s mužstvem Calgary Flames 2:4. Kanadský trenér Don Cherry prozradil, že se prý jedná o přestupu tří Štastných do Vancouveru, Montreal, letos třetí nejlepší tým soutěže, neměl na bostonském ledě štěstí a prohrál s tamními Bruins 4:7. Třetí třetina byla poznamenána sedmi šarvátkami, které zúčastněným hráčům vynesly celkem 93 minut trestu.

V souboji dvou nejslabších mužstev Patrickovy divize se týmu New Jersey Devils podařilo porazit v Pittsburghu tamní Penguins 5:3. Střelecky úspěšný byl ve vítězném celku i Jan Ludwig z Liberce, který vsílil důležitou druhou branku, po níž už New Jersey nepustilo průběh utkání z rukou. Nedají se Torontu, které i v domácím prostředí podlehl Minnesota 2:4. V brance Minnesoty už byl známý Melanson, jehož minulý týden vyměnilo s Minnesotou mužstvo New York Islanders za právo výběru hráče v prvním kole příštího tzv. draftu nadějí Národní hokejové ligy. Stále suverénní je Edmonton, i když jeho vítězství nad celkem Saint Louis Blues 7:6 bylo těsné. V tabulce nejplatnějších hráčů soutěže je na prvním místě s převahou Wayne Gretzky z Edmontonu. V 21 utkáních vstřelil 21 branku, a na 38 dalších gólů nahradil. Má celkově 59 bodů, což představuje fantastický průměr skoro tří bodů za zápas.

Osvobození ano – třídní boj ne!

Dokument Kongregace víry neodsuzuje teologii osvobození samu o sobě. Odmítá jen formy, které považují marxistický třídní boj za prostředek k svobodě a sociální spravedlnosti. Osvobození člověka je pro křesťanský názor, ale osvobození hlubší, totiž od hříchu skrze Ježíše Krista, osvoboditele. Hřích v srdci člověka je pravý původ nespravedlnosti a utlačování.

Dokument neodsuzuje snahu a spravedlnost pro chudé a utlačované. Naopak, žádá, aby

pastýři i věřící se snažili o prave osvobození člověka. Obrací se nejen na církve v Latinské Americe, ale i na církve v bohatých zemích. Církve odsuzuje činy těch, kdo přispívají k trvalé bídě národů, mají z toho zisk a jsou bezcitní vůči bídě. Dokument ukazuje nesmírná bezpráví v oněch zemích:

„V určitých latinskoamerických oblastech pozorujeme, že většinu bohatství má v rukou oligarchická vrstva vlastníků / půdy a výrob. prostředky /, jež nemá vůbec sociální svědomí, že právo ze strany státu se buď neuplatňuje nebo jen nedostatečně, že tam vládnou voj-

naši poutníci pokazili. Ten velcíček by býval totiž od nich nic nepřijal, i kdyby mu bývali s radostnou vděčností dali větší peněžní obnos za jeho eiceroský doprovod. Jejich „neznámým“ průvodcem nebyl totiž nikdo jiný, než polyglot světového jména, tehdejší knihovník varikanské knihovny, pozdější kardinal Giuseppe Mezzofanti. To se oba naše manželské páry dovedly až když Řím opouštěly. Ten kardinal Mezzofanti mluvil a psal 29 jazyky a rozuměl 58 řečem.

Lidská peněžní přehnaná opatrnost, která přestává být hospodářskou cností a stává se hříšným skrblictvím, je sice prastarou lidskou necností, ale v našich zemích se v lidských srdcích zahníždila a generace z dědičného zjevně proto, že od husitských válek až po „vítěznou Rudou armádu“ všichni uchvatitelé moci lid v našich zemích nemilosrdně a nestoudně vždycky okradli. – V tom tkví zřejmě i kořeny dnešní opačné necnosti mnoha mladých v komunistickém Československu, že vůbec nešetří, protože nemají prázdnou důvěru v hodnotu peněz, které si vydělají, a tak raději si za ně hned kupují, co je k dostání, cestují a užívají krás světa, dokud si komunisté nevzpomenou a neokradou je nějakou deflací – (znechocněním měny) o peníze, které si vydělali či vysmelili. A tak „dialekticky materialismus“ marxistů zrodil materialisty dnešního „reálného socialismu“.

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Posetivá a rychlá práce. Volejte česky nebo anglicky: 852-2230

enské diktatury, které nedbají o základní práva člověka, že mezi jistými vedoucími představiteli moci bují úplatkářství a že se dravě prosazuje zahraniční kapitál. Tyto jevy posilují touhu po násilné revoluci v těch, kdo se považují za bezmocné oběti nového, technologického, finančního, peněžního či hospodářského kolonialismu.” / VII.12/.

Dokument tyto zjevy ostře odsuzuje a odvolává se na dlouhou tradici praxe učitelského úřadu církve a na mnoho encyklik a prohlášení. Různé se však staví proti „teologii osvobození“, která považuje za prostředek osvobození národů a odstranění nespravedlnosti třídní boj. Je to nejdůležitější odmítnutí třídního boje církvi. Ten označuje už encyklika Quadragesimo anno z r. 1931 za zavrženého. Dokument odmítá třídní boj ze tří důvodů:

1. Není vědecky udržitelný. „První podmínkou správného rozboru je naprostá vnitřní pravda pro skutečnost, kterou máme popsat, bez předem dané ideologie.” /VII.13/. Třídní boj není předem dokázaná skutečnost, aby se s ní mohla začít rozebírat společnost. Naopak, místo rozboru, nutného k zkoumání příčin bíd, jen toto zkoumání brzdí a dělá zmatky.
2. Radikálně zpochybňuje mravní hodnoty. Lenin prohlásil, že mravně je to, co slouží třídnímu boji. Správně jedná ten, kdo se zúčastní třídního boje. Na násilí vládnoucích odpovídá násilím potlačených, tento zákon platí pro všechny oblasti života – tedy i pro mravní život.

3. „Teologie osvobození“ je perversí-zvráceností křesťanského života. – Říší Boží a její bytí ztotožňuje s lidskou „teologií osvobození“. Z dějin je subjekt jejich vlastního vývoje jako proces sebeosvobozování člověka třídním bojem. Víra se nazývá „věrnost dějinám“, naděje „důvěra v budoucnost“, láska „rozhodnutí pro chudé“. Láska k bližnímu bude platit pro „nového člověka“, který vzejde z vítězné revoluce. Tím se křesťanská víra radikálně politizuje.

Teorii třídního boje převzali lehkověrní mnozí teologové proto, že stejně nekriticky převzali rozumářský výklad Pisma sv. Nekriticky nemluví o protikladu mezi Ježíšem víry a Ježíšem dějin. Postava Ježíšova je pro ně symbol požadavků třídního boje, smrt Kristova má jen politický význam. Církve je pro ně historická skutečnost, která je také ovládána třídním bojem. – Církve chudých je tedy pro ně církve proletariátu ve smyslu Marxově a hierarchie odpovídá třídě vykořisťovatelů.

Objektivita tohoto dokumentu se dá dokázat z nespočetných knih „teologů osvobození“, stejně i subjektivní výklad autorů. Dokument neposuzuje situaci, ale teoretické teologické úvahy, které jsou uveřejněny v řadě spisů. Výtka, že soudí podle evropských měřítek, není tak udržitelná. Měřítkem odsouzení „teologie osvobození“ je katolická víra, která spočívá a vyplývá ze Zjevení, jež Kristus přinesl všem národům všech dob. Svýcarský „Klub“. Podle Oscara Simmela. TJ / zkráceno/

**Dobré jídlo, dobré pití,
základ všeho životy!**

Abyste se mohli sami znovu přesvědčit o pravdivosti tohoto našeho starého přísloví, po celý měsíc prosinec - (do Silvestra) - Vám ke každé večeři

za pouhých deset centů
PŘIDÁME SKLENICI DOBRÉHO VÍNA
na předložení tohoto inserátu v naší restauraci

"OLYMPIC"

6139 západní Čermáková tř.
Cicero, Ill.

Bohatý výběr specialit české, moravské a slovenské kuchyně odborně připravených z prvotřídních potravin za lidové ceny.

OBĚDY OD \$3.60 a VEČEŘE OD \$4.00
jak během týdne tak v neděli.

Otevřeno denně od 11:00 hod. dopol. do 8:00 hod. večer

V úterý zavřeno

8652-0101

NEVĚŘTE JIM!

(Pokračování ze str. 7)

propagačním aparátem strany a posloužit si masovými organizacemi - ty jsou v mnoha případech s basis skupinami totožné. Co se v lidové církvi dělá nebo říká, se příslušně „nafoukne“ komunikačními prostředky vlády a vynaloží se vše na to, aby se církev rozdělila a tvořily protiklady. Není to nic nového. Existuje to v mnoha zemích, kde se komunisté dostali k moci.

Stačí si vzpomenout na samotný SSSR, kde komunisté po bolševické revoluci r. 1917 přímo zřízli pronásledovali popy stíhali. „Církev“ měnili na skladiště, konírny, stáje, vepřince, koncertní síně či muzea. Když však během 2. sv. války Stalinovi tekla „voda do bot“, prohlásil najednou válku proti Hitlerovi za obrannou národní válku k zachráně „Svaté Matičky Rusi“, otevřel věřícím lidu na venkově kostely a náhle přestal mluvit o komunismu, o němž věděl, že jej lid nenávidí. Ruští pravoslavní věřící tehdy baťušku Stalinovi uvěřili, trpělivě snažili všechny válečné utrapy za „Matičku Rusku“ a na frontě ji bránili jako Ivi. Nehojovali za vítězství komunismu, ale za starou svatou Rus. Po válce pak Stalin zase začal věřícím pravoslavných kostelů opět zavírat, ale ponechal existovat moskevský patriarchát s podmínkou, že bude poslušný vedení komunistické strany SSSR, a že na mezinárodním fóru bude dokonce propagovat tehdy Sovětům nutně potřebnou - a ostatnímu světu samozřejmě přijatelnou - myšlenku „míru za každou cenu“. Stačí si jen vzpomenout na první takový povalečný podpis Sověte podpisové akce „Mírové výzvy ze Stockholmu“. A pak už SSSR

jednal podobně ve všech obsazených zemích: snažil se všude rozdělit místní většinovou církev od svých pastýřů tím, že sliboval poddajným kněžím a pastorům hmotné a pracovní výhody tak, aby se jim muselo zdát, že zachraňují, co se ještě zachránit dá, pjdou-li s režimem, a „čert vezmi ty“, kteří jsou otevřeně proti komunistickému režimu. To ovšem není nic jiného, než aplikace starého římského přísloví „rozděluj a panuj“. A tak vzniklo v Polsku původně dosi provládní hnutí „Znak“, které nakonec kardinál Wyszyński a dnešní papež Jan Pavel II. usměrnili. V Československu si komunisté bymyslili hnutí „Vlasteneckí míroví kněží“ kompromitovaného kněze Plojbara, přejmenovaného po neúspěšném Duběckovi „Pražském jaru“ na hnutí pastýřů „PII“ (Pacem in terris) - a na podobná protestantská hnutí ve Východním Německu, katolická v Maďarsku a v Rumunsku a v pravoslavné v Bulharsku a v Jugoslávii. Komunistická maďarská Albánie se prohlásila oficiálně za první bezbožecký stát na světě a pronásledovala všechna náboženství, ale v komunistické Číně existuje dodnes provládní „katolická církev“. Ze Severní Koreje, z Vietnamu, z Kambodže, Laosu a z Kuby přichází jen málo zpráv, a je proto těžké si udělat alespoň představu o tom, v jaké situaci tam je dnes katolická církev. Každopádně je dnes už na blbědlni, že lze demokratičnost a legitimitu vlády té - které země zcela jasně rozpoznal podle postoje její vlády k náboženství a zvláště ke katolické církvi.

Zástupci „církvě chudých“ jsou v Nikaragui boháci.

Mnoho tzv. „revolučních křesťanů“ včetně několika ministrů, pochází z měšťácké sociální vrstvy - stačí znát jen jména podepsaných na „Dopise

křesťanů Nikaragui papeži“, který mu zaslali po papežově návštěvě v březnu 1982. Byl uveřejněn v novinách Nuevo Diario. Tito lidé mají špatné svědomí, protože v minulosti neudělali pro chudé nic, nebo skoro nic. Chtějí si udržet své výsady a dobré postavení, které měli ve společnosti stále. Hned po válce jim vyšli sandinisté vstříci a dali jim tzv. „historickou příležitost“ připojit se k revoluční a demagogické linii strany. Nyní hovoří ze všech sil o tom, že zvolili chudé a tak očistili své svědomí. V minulosti se zase snažili to své špatné svědomí ukonejšit tradičními a neplodnými „almužnami“ chudým. Tak se jim podařilo udržet si své mocenské postavení, výsady a tak i své bohatství. Prostě - „mají to v suchu!“ Kněží, kteří vedou „církev chudých“ se považují za proroky ve službách lidu a budovám nového člověka. Prý církev a její budoucnost v latinské Americe - jak tvrdí - zachráni. I když je dnes považují za politické kněze, uznají je jednou za nové Las Casas. Da Vitoriu, Valdivieso, Hidalgo a Morelos.

Církev chudých není chudá

Nejen že stojí na straně moci, ale má i vhodné prostředky. Její propaganda se šíří tiskem, předklady do různých řečí. Ve farnostech pracují na plný úvazek jako zaměstnanci. Lid Nikaragui by neměl takovou důvěru a úctu k Církvi, kdyby nezažil na vlastním těle, že vlády moc uchopí a zase padnou, slibují a nedodrží, hlásají svobodu a utlačují, představují se jako řešitelé všech otázek a pak vykořisťují lid - a neustále se střídají.

Církev je ale vždy s lidem, neklame ho a nevykořisťuje, ani hmotně ani ideologicky. Pomáhá mu - nejen duchovně - hájí proti každé formě odcizení a utlačování. Lid Nikaragui ví, že Církev, kterou označovali za Somozy komunistickou a pletoucí se do politiky, stejnou Církev dnes nazývají reakční, měšťáckou a protirevoluční. A je to ta Církev, která je vždycky chránila a i dnes brání jejich základní občanská práva a křesťanská práva. Snad je to právě důvod, proč křesťané v Nikaragui vzdor všem útlakům, nadávkám a urážkám, které vláda proti Církvi rozšiřuje, stále méně vládě a „lidové církvi“ věří, a stále blíž se sdružují kolem pastýřů a kněží. Celý národ nelze nikdy oklamat. Nepodařilo se to Hitlerovi, a nepodaří se to komunistům ani žádné jiné dik-

Vzpomínka uvitá z přátelství

K úmrtí paní Anny Novotné.

Ohlížíme-li se dnes po náhle a holetně uzavřeném životě paní Aničky, není možné přejít bez vzpomínky to, z čeho právě ona dokázala tolik rozdávat - ryzí a laskavé přátelství, které se rodí z hluboké lásky a úcty k lidem. Víme, že takový vztah se počíná rozvíjet z malých kruhů domova, rodiny, a roste do kruhů stále větších a větších právě u osob, které rozdávají lásku a sebeobětování takovou měrou, jako to dělala ona. Ji bylo ovšem souzeno, aby pod tlakem ohrožení doma dokonce toto přátelství opravdu daleko: až do vzdálenosti, která dělí její původní domov a vlast od středu Ameriky.

Kolik takových svazků vzniklo asi doma, a kolik po tom, když se ocitla ve světě? Kolik přátelství zárodkem právě její lidskost a láska, které se prohloubily se zkušenostmi starostlivé maminky? Kolika lidem pomáhala svým zájmem o starosti, potřeby i slabosti druhých? Víme dobře, že tyto vztahy nikdy nespočívaly jen na pocitu povinnosti, na rozumu, nýbrž vždycky v nich bylo hodně z citu a lásky k lidem. Myslím, že v tuto chvíli mám snad právo říci, že mnozí by se na tomto místě shodně vyznali z vděčnosti a úcty, které k ní chovají pro ony vlastnosti, o kterých byla řeč.

Ale, když právě všechno toto chceme vyjádřit naposled v její blízkosti a v přítomnosti jejích drahých, uvědomujeme si, že tam, kde je rozbolavěno přátelství smutkem, tam se slova zdají být příliš otřelá a nevystižná, aby vypověděla bolest, kterou cítíme, myšlenky, kterými opřádáme toto poslední místo setkání, a slzy, kterým se není možné bránit.

Vždycky jsme se obdivovali tomu, co dovedla udělat pro ten svůj nejstřeženější ostrůvek - rodinu. A kolik radosti se jí dostávalo odtud, zvláště když se s manželstvím paní Jany a s dětmi počala rodina dál a šťastně rozrůstá. Obdivovali jsme zároveň to, kolik odříkání a odvahy musela vynaložit, aby se rozdělala a nové místo mezi exulanty hledající rodinu znovu sešla a usadila se v ji neznámé zemi. - A obdivovali jsme se zároveň, jak vždycky nalézala dost času, aby tentýž zájem, tentýž cit, který dávala rodině, dovedla obracet i navenek k jiným. U m to obvykle bylo téměř neslyšné a neviditelné. A tak jako se tyto vztahy, pros-

tupovaly citem, stejně samozřejmě se v něm mísilo i její vlastenectví. Bylo opět hluboce prožívané, i tvrdě zkoušené, jak víme, neboť mu přinášela oběti opravdu velké.

Myslím, že v tom všem, o čem uvažujeme nemůžeme nevidět ještě jeden tak příznačný rys: Ve všem jejím uvažování i jednání bylo něco hluboce vážného a odpovědného, ať šlo o věci malé nebo velké. Setkávali jsme se s tím ve všem, co dělala, ale stejně i v jejích rozhovorech, ať se týkaly věcí dneška, nebo vzpomínek zahleděných do minulosti, třeba do českobratrských tradic jejího kraje, do jejích vyprávění o zkušenostech z lyžování nebo o nedávném cestování po Americe i o přáních, kam by se ještě chtěla podívat... S obdivuhodnou samozřejmostí se to velké a to malé, to sváteční i každodenní proplétalo v tom jejím životě, v její práci, a my jsme ji přáli jen to nejlepší teď, když odešla na odpočinek po mnohaleté každodenní práci a mohla spřádat plány o dalším životě uprostřed rodiny, přátel - a hlavně s myšlenkami obřázenými k jejímu nejmilejšímu místu, chatě v Hatfieldu uprostřed wisconských lesů. Tam se její vztah k lidem tak úzce propustoval s přírodou, kterou kolem sebe důvěrně znala a milovala: tam i její vzpomínky z dětství na krásy domova nacházely ten nejhezčí rámeček, zvláště když hlasy vuků kolem ní dávaly tomu ožít v nové, radostné podobě.

...ale, už to tak bývá, že nejvíce zabolí rána tenkrát, přijde-li nečekaně.

Když jsme v posledních týdnech a dnech sbírali zprávy o zdraví paní Aničky, když svíčka naděje se najednou počala rychle zkracovat a po jejím okraj stékalo více a více slz, - když jsme tušili, že někde blízko je studená ruka konce, opět jednou v životě jsme pocítili tu silnou touhu pomoci. A v tu chvíli se mi vyhnila příhoda, o které jsme si ní jednou hovořili v Hatfieldu: Vzpomněl jsem si, jak jí tak drahý syn Oldík se jednou rozběhl do dálky, aby rychle vyhledal pomoc, kterou potřeboval jejich náhle onemocnělý soused. Jak daleko by asi běžel tentokrát, šlo-li o maminku? říkal jsem si v duchu. A přitom jsem si uvědomoval, že by nás bylo hodně, kdo bychom se s ním rádi rozběhli někam hluboko do noci, hluboko do lesů, abychom našli studánku života ale cestu jsme neznali. Studánka s nadějí vyschla.

Namísto toho nás cesty zavedly sem, na místo posled-

**CESTOVANÍ JEDNOTLIVÉ NEBO SKUPINOVÉ -
kompletní služby - MNOHOLETÁ ZKUŠENOST -
návštěvy příbuzných a známých z Československa
i jiných zemí do USA - POMOC S DOKUMENTACÍ
A PŘEDPLÁCENÍM LETENKY**

Zařídíme dle Vašeho přání a k Vaší plné spokojenosti
Pro informace VOLEJTE nebo PIŠTE:

TRAVEL ADVISERS, INC.

1515 NORTH HARLEM SUITE 110, OAK PARK, IL 60302

Dagmar J. LAVIČKA

(312) 524-2244

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 752-2233

ního rozloučení. A do našeho smutku jen stará moudrost nám říká, že tam, kde byly vztahy založeny na upřímných citech, na hluboce prožitém přátelství, tam tyto nikdy nekončí. Váží nás přece k jejímu milým - a prostřednictvím jich i nadále s ní, s tou vzácnou a dojemnou paní - paní Aničkou.

Kéž jí Bůh vrátí to, co jí už svět dát nestačil.

F. Svejtkovský

Takto upřímně se loučil se s Aničkou Novotnou br. Emanuel Lát.

Rodinu Novotných, smuteční hosté,

mnohými krásnými slovy bylo zde vzpomínáno zemřelé Aničky. Nikdo z nás, kdo Aničku blíže poznal, nemůže pochybovat o jejích upřímné pravdivosti v celém životě. Chci jenom krátce vzpomenout a rozloučit se s Aničkou, za malou skupinu lidí, kteří se udíleli z února 1948 poji s jejím životem a životem rodiny Novotných. Činím tak rád na přání Viktorovi, jeho slova: „Anička Tě měla ráda, cítila se Ti zavázána. Ty všechno víš jak to s námi bylo...“ mne přesvědčila, že o ní musím vydat své svědectví.

Popsat, jak tragicky zasáhl rok 1948 do života rodiny Novotných, by se nepodařilo ani za jeden večer. Neznali jsme se osobně v Československu. Naše souběžné cesty se kříží až v Německu v r. 1948. Vyhledal jsem svoje staré zápisky a u data 20. prosince 1948 čtu: „Norimberg - Selb - Murnau, našel jsem p. Š.“ 21. prosince 1948 jsem zaznamenal „odjezd z Murnau v pět ráno, paní Š. předána do ochrany Angličanů v 7 hod. večer.“ Tím pro mne - tehdy 24 letého kluka - „případ“ paní Š.

končí, tak jako řada jiných. Přesto však, m. „případ paní Š.“ utkvěl v paměti více, než kterýkoli jiný. Potkávám ji v uprchlickém táboře Murnau s pětiletou deerkou a v pokroplem stupni těhotenství, tisíce vyčerpanou, duševně a nervově úplně zhroutenou. Nechce mi věřit, že její manžel není se mnou. Nemohu jí o něm podat ani žádné informace, jen tuším, že je asi v Anglii. Společnou cestou do Frankfurtu, ve chvílích kdy neplakala nebo nenapomínala malou Janu, se snažím od ní dovědět více podrobností. Dovídám se tak, jak se zachránil Viktor, když ve dveřích domu porazil jednoho ze tří zatýkájcích členů StB na druhého, a jak utekl do noční bouře, doprovázen jejích střelbou; jak ji samotnou sebrali do vězení a vyslýchali, tvrdili jí, že Viktora „dostali“, ale neřekli zda živého či mrtvého; jak ji opět dobří lidé dali ve vězení vědět, že se Viktorovi útek zdařil. Dovídám se, proč se její přechod přes hranice neuskutečnil ve smlouvených dnech, jak čerstvý sníh a těžké nachlazení malé Janu oddálilo přechod o dlouhou řadu dní, jak k ní byli lidé u nichž se na hranicích skrývala, hodni, atd. Jedna z těch rodin, která Aničku u hranice schovávala je našemu dnešnímu loučení přítomná; znovu vám drazí děkuji za ni. Těch několik měsíců tragédie této tehdy mladé ženy poznamenává ji však na celý život a nese následky.

Byl jsem tehdy ve věku, kdy mladý člověk nejde do hloubky citů vlastních, narož cizích; snad k tomu nebyla doba ani prostředí. Až teprve v pozdějším věku jsem si začal uvědomovat, co tuto vzácnou, hodnou a jemnou ženu hnalo do všech těch

útrap a nebezpečí. Byla to láska k rodině, k jejímu manželovi a dětem. Bezpečí, ve kterém byla při naší společné cestě do Frankfurtu, ji nic neřikalo. Její jediné zájmy byl Viktor, a tak jsem se snažil, aby její cesta za ním byla co nejvíce urychlena. A právě na Štědrý den roku 1948 uvědomuji Viktora úřady v Anglii, aby si pro rodinu přišel. Má už jenom čas koupit pamenu pro Janičku a čokoládu pro první společný Štědrý večer v cizině.

Po letech se pak znovu setkáváme zde v Chicagu a naše někdejší náhodné setkání se časem vyvíjí v upřímné rodinné přátelství.

Minulé úterý jsme šli s manželkou Aničku do nemocnice navštívit. Byl to dojemný zážitek. Na každé straně její postele stáli jeden z jejích vnuků a Anička je držela za ruku. Opět jsem cítil, co pro ni znamená rodina. Nenašel jsem odvahu tento okamžik rušit. Až když odešla ošetřovatelka, která o ni pečovala, přistoupil jsem k její posteli a zeptal se: „Aničko, jak Ti je?“ Odpověď jsem nedostal: už jen nepřítomný pohled a slabé stisknutí ruky. - Cestou domů jsme se ženou mnoho nemluví, nějak to nešlo. A tak jsem zpytoval svoje svědomí a vzpomínal na všechno to, dění v letech čtyřicátých. Kladl jsem si otázku: mělo-li to všechno nějakou cenu; mají-li pravdu ti, kteří dnes říkají, - že nemělo. Nakonec jsem však došel k závěru, že kdyby jediný výsledek všech našich námah byl to, co jsem před chvílí viděl v nemocnici - vzájemnou lásku a semknutost jedné rodiny, už jenom proto to za to stálo...

Milá Aničko, ani přes ty poslední „kopečky“ nejdeš sama, doprovází Tě ve svých myšlen-

kách a vzpomínkách řada dobrých přátel a nezůstávají tu po Tobě jen krásná slova. Za ty přátele, kteří Ti právě v tuto chvíli před 36 lety pomáhali, se s Tebou loučím a vyslovuji upřímnou soustrast. Tvou rodinu a Tobě Viktoro, o těchto přicházejících vánočních svátcích, které pro Tebe budou tak smutné, chci připomenout radost z rodinného shledání o chudých vánočních roku 1948.

Smuteční projev nad rakví pani Novotné, který pronesla Věra Rokničová

Ten tišý plamen nahlé dohořel

Tak tiše, jako žito vždy, tak tiše odešla -

A nám se jeden po druhém ztráci, jak drobné pírků naděje, jak za obzorem ptáci. Nečekané, náhle, krutý osud z našich řad povolal naši sestru, dobrou vlastenku, ryzi ženu, věrnou manželku a obětavou matku, Aničku Novotnou.

Sestra Novotná byla dlouholetou členkou Československé ženské národní rady v exilu a pilně v ní pracovala od roku 1959. Byla naší věborovou členkou a všechny jsme ji měly rády pro její milou a nevstíravou povahu, pro její dobrou a poetickou práci, pro její skromnost a obětavost. Anička byla vždy ochotná pomoci, pro každého měla dobré slovo a nikomu neublížila. Ztrácíme v ní v Ženské národní radě nejen pilnou a pracovitou členku, ztrácí celá naše exilová rodina vzácnou a citlivou ženu, ztrácí její vlastní rodina drahou maminku a babičku, která udržovala plamen tepla a světla rodinného krbu.

Truchlící pane Viktoro, paní Jano a milý Oldo, přijměte od

členek Československé ženské národní rady hlubokou a pročitěnou soustrast.

Drahá Aničko, ještě naposled, na rozloučenou, několik veršů, které jsi měla tak ráda:

*Zrcátko v zlatém oválu,
ztracelo stříbro pomalu,
až bylo nakonec slepé.
Půl života snad bezmála
maminka se v něm česala,
Kdys ukazovalo lépe.*

*U okna visí na skobě,
díval se po mně, po tobě,
proč by se neusmívalo?
Maminka byla veselá,
a žádné vrásky neměla,
a když, tak určitě málo.*

*A zpívá si nad mlynkem
valčíčky, které s tatínkem
tančila šťastná snad trochu,
Když vzpomíná si na mládí,
letmo jen okem zavádí
o jeho tépavou plochu.
Odvíjejí pak s hřebene
truchlivou kořist plamene,
v chomaček vlasů stočí.
Když pak jej hodi do dvířek,
vidím na skříních vějířek
a drobné vrásky kol očí.
Pak sám se skroutil: jeho sklo
nejdřív jen lehce naprasklo,
plíseň v něm cizopasí.
Posléze prasklo vejpůlky
a maminka své drdálky
pak v rozbitém česala si.
Čas utíká, je sedivá,
už na sebe se nedívá
zvyká na samotu.
Když někdo klepe na dveře,
přijde v klotové zástěře,
v té černé zástěře z klotu.*

*Vcházím. Dnes nemám odvahu,
nikdo nestojí na prahu,
nikdo ni nestiskne dlaně,
A rozhlížím se zmateně,
zrcadlo visí na stěně,
Pro slzy nevidím na ně.*

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ A VŘELÉ PODĚKOVÁNÍ

S hlubokým hořem v srdci oznamujeme všem našim přátelům a známým v USA, v Kanadě, doma ve staré vlasti a všem exulantům ve světě, kteří ji znali z uprchlického tábora Murnau v dnešní NSR či z Anglie, že nám po krátké nemoci zcela nečekaně zemřela naše milovaná manželka, drahá matka, zlatá babička, dobrušná tchyně a milá sestřenice, paní

Anna V. NOVOTNÁ rozená Veverková, z North Riverside, Ill.

Zemřela ve čtvrtek 6. prosince 1984 v nemocnici chicagského předměstí. Narodila se před 69 lety v Československu a po mnohých životních útrapách se sešla u vánočních v Anglii se svým milovaným manželem Viktorem a nakonec přišla s ním i s celou rodinou do USA, kde žila a pracovala celých 32 let. Byla členkou ČSNRA v exilu a odbočky ČSNRA „28. říjen“.

Rozloučili jsme se s ní v neděli v 7:00 hod. večer v obřadní kapli Marik, pohřeb, ústava v Berwynu na Cermak, tr., odkud jsme ji v pondělí v 10:00 hod. doprovodili do obřadní síně krematoria hřbitova Woodlawn.

Upřímně děkujeme našemu chicagskému misionáři Otci Vojtěchu Vnioví O.S.B. za jeho modlitby, posilující slova útěchy z Kristova evangelia a důstojně vykonání všech pohřebních obřadů. Prof. Dr. Fr. Svejtkovskému, paní Věře Rokničové, Ing. H. Tabákové a Emanuelu Látovi za proslovené projevy „na rozloučenou“ s naší drahou maminkou a babičkou. Naše díky patří také všem dárčím květin, obětím na zádušní mše sv., nosičům rakve a všem četným účastníkům, kteří se přišli v neděli večer s naší drahou zeznoulou rozloučit a v pondělí ji s námi doprovodili na hřbitov. Pohřební ústav „Marik a synové“ a zaměstnanec restaurace „Czech Plaza“ v Berwynu nechtějí přijmout projev naší vděčnosti za prokázané služby.

Všem, kteří si na naší drahou maminku a babičku vzpomínou modlitbou, či jen tišinou vzpomínkou, ze srdce upřímně děkují:

Viktor Novotný, osiřelý manžel; Oldřich, syn; Jana (Robert) Hosack, dcera; Allan, David a Michael - vnuci a JUDr. Franti. (Milada) Lukošovi - sestřenice s manželem zde a ostatní příbuzní v Československu.

OZNÁMENÍ ÚMRTI A PROJEV SOUSTRASTI

S hlubokým smutkem sdělujeme všem členkám Československé ženské národní rady v exilu, že z našich řad po krátké nemoci odešla dlouholetá členka a milovaná sestra

ANNA NOVOTNÁ

Zesnula 6. prosince 1984 a rozloučili jsme se s ní v neděli 9. prosince v pohřebním ústavě H. Marik v Berwynu.

Truchlícímu manželovi Viktorovi, dceři Janě s rodinou a synovi Oldřichovi vyslovujeme pročitěnou soustrast.

Československá ženská národní rada v exilu
Maru Friedová Věra Rokničová
předsedkyně jednatelka

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola čtyřicátá devátá.

MILUJI

Osmašedesátiletý Marie Dominik Peyramale je postavou stále ještě obr. Jeho oči však už nežhnou tak palčivě jako kdysi. Zírají zkroceně z široké, už poněkud naduřelé kněžské tváře. Ze všech nepřátel zahrál děkanovi nejhůř jeho vlastní temperament. Když vyšel před patnácti lety pastýřský list jeho příznivce, Bertranda Severa Laurence, a povýšil Lurdy na nové středisko celého křesťanstva, domníval se Peyramale, že je určen za přirozeného vládce takto proměněných Lurd. Nebylo architekta, aby se s ním nepohádal. Zavrhoval architektův plány a navrhoval vlastní jak pro basiliku, tak pro kryptu i pro budoucí růžencový kostel pod basilikou. Jeho pánovitost lidí pobuřovala. Podávali si u starého biskupa dveře se stížnostmi. A biskup, onen přímý, obdivuhodný stařec (podle slov Monseigneura Forcada) nebyl muž, který by původci podobných stížností prominul. "Peyramala se vývojem události chytil slavomam," pomyslí si. "Musím ho klepnout přes prsty." A klepl lurdského faráře přes prsty náramně nevlídně. Peyramalovy monumentální plány, pýcha jeho srdce, byly zčásti škrtnuty, zčásti pozměněny podle vkusu malých lidí. Biskup popřál sluchu našeptavačům a intrikánům. Umělecký smysl kostelníků, pobožníků a licoměrníků zvítězil. Marie Dominik, potomek tří generací lékařů a učenců, muž vědy a umělecké představitosti, vysnil si mohutný komplex posvátných staveb, které chtěly co do mohutnosti zastínit vše, co bylo v oboru posvátných staveb za poslední století zbudováno. A na konec viděl svůj vznešený sen zničený skutečností. Cukráři církevní architektury a umění zvítězili na celé čáře.

Ctížádostivý děkan minil udělat z Lurd druhý Řím, a když si vzpomeneme na přechytlé zástupy, které tam rok co rok putují, staly se Lurdy skutečně druhým Římem svého druhu. Ale v tomto Římě byl panovač Peyramale vším jiným spíš než papežem. Miliony poutníků a chorých, každým rokem přicházejících, vyžádaly si celé armády kleriků pro svou péči. Tu mohly dodat pouze řády. I převzaly řády péči a starost o nemocnice a posvátná místa. Zrovna když Maria Dominik Peyramale vychází z neverského nádraží, nesa v ruce ohmatanou cestovní brašnu, vzpomene si na jednu Sempetovu poznámku o Bernadettě. Sempet se Bernadettě posmíval déle než všichni ostatní.

Peyramale je náchylný považovat neslavný konec své životní dráhy za spravedlivý trest za to, že se choval jako nevěřící Tomáš, dokonce ještě při poslední slavné rozmluvě s Bernadettou, v adventě roku 1863. Leč, ó nepochopitelná Prozřetelnosti — myslí si Peyramale — co ten prožluklý Sempet, který věřil ještě mněhem méně než já? Ten byl skrze ni povýšen.

Obr, který s kufrem zvolna kráčí neverskými ulicemi, je silně vzrušen. Nastávající shledání s tou, kterou chtěl kdysi vymést koštětem, ho skličuje. Bernadetta Soubirousová byla největší událostí jeho života. Bez jakékoliv zásluhy dostalo se jemu, oslu tupému a slepému, té milosti, že směl stát u kolébky velkého moderního zázraku. K němu se Paní obrátila s výzvou o kapli a o procesí, a on se jí za to odvětil tím, že se jí nezapnou protivýzvou o peníze a o růže vysmál. Zasloužil si věru, aby mu škrtla jeho plány a přenechala procesí jiným. Dobře se mu stalo! Ale co ten Sempet? Proč trpí Sempet? Ten chlapík je po čertech obratný. Nikdy se za nic doopravdy neexponoval. Peyramale už byl často blízko tomu, aby se rozjel za Bernadettou. Po každé ho však odradilo pomyšlení, že by jí jeho přítomnost nebyla vítána. Proto připadl před lety na ten nápad s obrázkem Panny Marie. Dlouho se již proslýchalo o její nemoci, ale nedalo se nic přesného zjistit ani v Nevers. Teprve její podivná slova: "Milý pane faráři, Bernadetta Soubirousová na vás vzpomíná," otrásl děkanem do té míry, že se naráz rozhodl vydat se na dalekou cestu. Již měl zakoupenou jízdenku, když mu do toho přišly nepředvídané události, které ho donutily, aby odjezd o několik dní odložil. Zatím co vyřizoval rušivé záležitosti, cítil každou minutu ve dne i v noci jakýsi neurčitý vnitřní nepokoj, který se chvílemi stupňoval až k nejasnému pocitu viny. Nemohl se zbavit pomyšlení, že se ho Bernadetta Soubirousová dovolává jako svého starého ochránce.

Když konečně splnil všechny povinnosti, nastal velikonoční týden. Že by farář opustil své stádo před největšími svátky v roce, je víc než neobvyklé. Ale Peyramale to udělal. "A co byste dělali, kdybych nebyl živ?" podotkl k svému zástupci, který přebral službu za něho. "Jsem starý a churavý člověk, žiji z pouhého nedopatření, protože náš shovívavý Pán nade mnou přivírá oči."

Matka Josefina Imbertová vítá lurdského faráře vlídně a uctivě. Fialový kanovník kolárek dokazuje, že Peyramale, trůnu zbavený, byl přece jen obmyšlen nejedním důstojenstvím a smí si činit nároky na titul Monseigneura. Představená mu ihned nabídne pohostinství v klášteře. Co se sestry Marie Bernardy týče, je prý k nevíře, že ještě žije. Podle úsudků lékařů nemoc už dávno strávila její ubohé tělo. Jen neuvěřitelně silná a houževnatá duše toho ubohého dítěte udržuje v ní ještě život pozemský. Snad tomu vyšší úradek chce, aby tato vyvolená Panny Marie prožila ještě letošní pašiový týden na zemi. Doktor Saint-Cyr prohlásil již před třemi dny, že smrt lurdské visionářky je otázkou pár dní.

Od včerejška nemá Marie Bernarda bolesti. Biskup Monseigneur Lelonge nařídil, aby k umírající nepřipouštěli návštěvy bez jeho výslovného svolení. Matka Imbertá se obává, že ani u důstojného pana faráře nelze učinit výjimku. Ihned však se na to dotáže biskupské kanceláře. Zatím ať si pan děkan udělá pohodlí a občerství se po štrapácích cesty malým zákuskem.

Peyramale už už chce vzplanout pro ten dotaz u biskupa; ovládne se však a podotkne hlasem stále ještě drsně zastřeným: "Bernadetta Soubirousová je dítě mé farnosti. Prozřetelnosti ji na dlouhá léta postavila pod mou slabou ochranu . . ."

"To je nám známo, Monseigneur," přikývne představená s úsměvem. "Na vyšší příkaz jsme se nesměly v našem domě oněmi slavnými událostmi blíže zabývat, známe je však do všech podrobností."

Brzy po obědě objeví se u děkana matka Vauzousová a sestra Natalie, aby ho zavedly do nemocnice. Starému Peyramalovi se rozbuší srdce.

"Myslíte, že mě pozná?" zeptá se.

"Je při vědomí a tak klidná, jak už dávno nebyla," praví Natalie, která se nesnaží zadržet slzy.

Prostorný nemocniční pokoj s dvěma vysokými okny, s třemi postelemi, které jsou zastřeny průsvitnými nebesy. Dvě postele jsou prázdné. V třetí, která stojí v pravém koutě leží Bernadetta. U protější stěny stojí úzká komoda, na ní soška Panny Marie, ale ne Fabichova. Nad ní na stěně visí kříž. Tot' kromě lenošky a několika maličkých dřevěných stoliček celé zařízení. Maria Dominik Peyramale jde těžkým krokem, který jemu samému velmi nepříjemně vrže do uší, k posteli v pravém rohu. Nevidí před sebou pětaticetiletou řeholnici, nýbrž dívku velmi mladičkou, s úzkou, alabastrovou tváří. Nozdry nevýslovně jemně formovaného nosu se chvějí. Dětské rty jsou trochu zarůžovělé. Poměrně vysoké čelo je zpola zakryto obkladem. Veliké, tmavé oči hledí pozorně a zároveň netečně. Jsou to oči Bernadetty Soubirousové. Děkan, bezmála sedmdesátník, se v rozpacích začervenal. Odkáše si. Po chvíli řekne:

"Přišel jsem . . ."

Sestry mu přisunou k posteli jednu z oněch miniaturních stoliček. Obr na ni velmi opatrně usedá. Má oprávněný strach, že se židlička pod jeho vahou zborší. Na příkrýve spočívají malé, zažloutlé ruce ze slonoviny, které se teď pokoušejí napráhnout hostu vstříc. Pokus se jim nezdaří. Lurdský farář uchopí opatrně jednu z těch bezvládných, miniaturních ruček do své mohutné tlapy a vdechne na ni uctivý polibek. Minou dvě minuty, než Bernadetta promluví tichoučkým hláskem, který se však nese podivuhodně zřetelně a jasně pokojem:

"Neobelhala jsem vás, pane faráři . . ."

Peyramale potlačí zavzlyknutí:

"Vím, že jste mě neobelhala sestro — ale já — já vás nebyl hoden."

Na dívčí tváři zakmitne se dozvuk strachu:

"Stále se mne vyptávali, neustále . . ."

A po delší přestávce doznává Bernadetta v chvějícím výdechu: "Viděla jsem ji. Viděla . . ."

Děkan neví, jak a proč mu pojednou uklouzne ono staré "ty", tak jako by od té doby nebylo uplynulo dvacet let, jako by před ním neležela řeholnice Marie Bernarda se vznešenou pečeti dovršení na tváři, nýbrž někdejší malá Bernadetta Soubirousová — stvořeníčko jasně jako pramen — a přece se v něm člověk nevyzná. Peyramale přiblíží svou těžkou, zemdlitou hlavu k umírající.

"Ano, viděla jsem ji — a uvidíš ji zase . . ."

Veliké oči se zatmí přemýšlením. Vystávají vzpomínky. V pracovně u krbu sedí farář. Já tam také jsem, mám na sobě kapulet, je zima. Říkám, že chci být služkou u paní Milletové. A on se ptá, nemá-li Paní lepšího místa pro mne . . .

Bernadetta vzdychne a vyrazí ze sebe:

"Pane faráři, ono není jisté, že si mě Paní vezme za služku."

Konečně našel děkan lehký, běžný tón, o který od začátku usiluje:

"Je-li vůbec co jistého, děvečko, je to tohle. To bude to nejmenší, co pro tebe Paní udělá . . ."

(Pokračování příště)

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION (Act of October 23, 1943; Section 4369, Title 39, United States Code.)

1. Date of filing: Dec. 15, 1984
2. Title of publication: "Hlas Národa" (Voice of the Nation).
3. Frequency of issue: Once a week Saturday (except July).

4. Location of known office of publication: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

5. Location of the headquarters or general business offices of the publishers: 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

6. Names and addresses of publisher, editor, and managing editor: Publisher: "VELEHRAD" — Czech-American Heritage Center Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

Legal Adviser: Henry Synek, Attorney at Law, Chicago, Ill.

Editor and Managing Editor: Rev. Vojtěch J. Vít, O.S.B., 1641 S. Allport St., Chicago, Illinois 60608.

7. Owner: "VELEHRAD", Czech-American Heritage Center, Inc., 2657-59 S. Lawndale Ave., Chicago, Illinois 60623.

8. Known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities: None.

9. Paragraphs 7 and 8 include, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, also the statements in the two paragraphs show the affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner. Names and addresses of individuals who are stockholders of a corporation which itself is a stockholder of bonds, mortgages or other securities of the publishing corporation have been included in paragraphs 7 and 8 when the interests of such individuals are equivalent to 1 percent or more of the total amount of the stock or securities of the publishing corporation.

10. Extent and Nature of Circulation:

A. Total No. Copies Printed (Net Press Run): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,700; Single issue nearest to filing date: 3,700.

B. Paid Circulation:

1. Sales Through Dealers and Carriers, Street Vendors and Counter Sales: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 1,049; Single issue nearest to filing date: 1,102.

2. Mail Subscriptions: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 2,080; Single issue nearest to filing date: 2,095.

C. Total Paid Circulation: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,129; Single issue nearest to filing date: 3,197.

D. Free Distribution (including Samples By Mail, Carrier or Other Means): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 261; Single issue nearest to filing date: 230.

E. Total Distribution (Sum of C and D): Average No. copies each issue during preceding 6 months: 3,390; Single issue nearest to filing date: 3,427.

F. Office Use, Left-Over, Unaccounted, Spoiled After Printing: Average No. copies each issue during preceding 6 months: 310; Single issue nearest to filing date: 272 (Returns from News Agency).

G. Total (Sum of E & F — should equal net press run shown in A): Average No. Copies each issue during preceding 6 months: 3,700. Single issue nearest to filing date: 3,700.

I certify that the statements made by me above are correct (Signed)

Vojtěch J. Vít, O.S.B.,

BRIEF OUTLINE OF SUPPRESSION OF THE CATHOLIC CHURCH IN ALBANIA

Since its inception in 1944, the Albanian Communist Party and Government has pursued a vicious campaign aiming to exterminate all vestiges of religion, in particular, every trace of the Catholic Faith. We hereby present a brief chronology of the government's actions to wipe out the Catholic Church.

December 1944

Franciscan Father Leke (Alexander) LULI is murdered by Yugoslav-Albanian Communist guerilla forces. According to a British war commander, his captors cut Luli's throat and dumped him in an unmarked grave in Kosovo.

March 1945

Distinguished poet and humanist Father Lazer SHANTOJA is mercilessly tortured and shot. Bishop of Lezha, 80 year-old Venerable Luigj BUMCI, who headed the Albanian delegation at the Paris Peace Talks in 1918, dies under house arrest after uninterrupted harassment.

May 1945

Apostolic Delegate to Albania, Archbishop Leone G.B. MGRIS, expelled after harsh treatment and humiliation.

December 1945

Father Ndre (Andrew) ZADEJA, poet and writer tortured and shot without trial.

January 1946

Expulsion of all non-Albanian members of religious orders. Some of them spent decades in religious, cultural and

social fields.

February 1946

Franciscan Father Anton HARAPI, towering religious and cultural figure, executed after mock trial.

March 1946

Jesuit Vice Provincial, Gjon FAUSTI, rector of the Pontifical seminary, Daniel DAJANI, Franciscan Father Gjon SHLLAKU, and seminarian Mark CUNI, are executed after mock trial.

April 1946

The Jesuit ORDER is outlawed. All schools closed and properties confiscated.

May 1946

Metropolitan Archbishop of Shkodra, and head of the Catholic Church in Albania, Gasper THACI, dies under house arrest after continued harassment and humiliation for not accepting government pressure to cut ties with the Vatican.

January 1947

Sigurimi (the Albanian security police) plants cache of arms and ammunition in main Franciscan church in Shkodra. When "discovered", many Franciscan priests and brothers are arrested, tortured, and executed. Among them, their provincial, Father Cyprian NIKA. All their schools and monasteries are closed, properties confiscated, and the order disbanded.

February 1948

Forty-four year-old Bishop of Sappa, Gjergj (George) VOLAJ is executed after horrible torture.

March 1948

Abbot Frano GJINI, substitute Apostolic Delegate in Albania, is executed after torture and mock trial, along with 17

other clerics and lay people.

February 1949

Metropolitan Archbishop of Durres, author and poet Vincent PRENDUSHI, dies in prison after much torture and suffering.

June 1949

Government, threatened by internal and external perils, tries temporarily to secure domestic support of all non-Communist elements, and initiates dialogue with religious sects of the country. While the charter governing the Orthodox Church and Muslim religious sects is easily accepted, the Catholic Church refuses the imposed charter which would force her to cut ties with the Vatican and be subject to control by the government.

June 1951

After continued harassment and pressure by the government, tentative agreement is reached, a charter is signed, keeping spiritual ties with the Holy See.

August 1951

Communist daily, Zeri POPULLI (Voice of the People), falsifies contents of charter and declares the Catholic Church in Albania has broken all ties with the Vatican. The Catholic clergy denounces from pulpits the falsehood and emphasizes strong allegiance to the Pope. A new wave of persecution washes over the Church once more. Between 1951 and 1965, dozens of priests and religious are executed, imprisoned, or sent to forced labor camps in Southern Albania. Among these, Fathers Ded (Dominic) MALAJ, Zef BICI, Nikol MAZRREKU, Andrew

LUFI, Tom LACA, Gjon and Engel KOVACI, Anton SUMA, and Konrad GJOLAJ.

February 1967

Enver Hoxha (Hoja), boss of Albanian Communists, who from the beginning master-minded anti-religious programs, orders final attack to wipe out the Church and all religious activity. In his notorious speech of February 6, 1967, Hoxha urges Albanian youth to fight "religious superstitions" with all their vigor. A strong anti-religious campaign follows. Churches and mosques everywhere are burned or converted to other uses; priests and bishops are publicly beaten, arrested and sent to prison and labor camps for "re-education". By the end of the year, 2,200 churches, mosques, chapels, and other religious buildings are vandalized and closed. 327 Roman Catholic.

November 1967

Government publishes Decree # 4337 ordering annulment of Church-State relationship. All religious rites are prohibited, and great penalties imposed on violators. Despite danger, clergy and believers continue to secretly practice their religion.

February 1972

Father Shjefen (Stephen) KURTI is executed for baptizing a child.

December 1976

New constitution of Albania officially outlaws religion.

April 1979

Titular Bishop of Shkodra, Ernest COBA (Choba) dies in labor camp from police beatings for holding an Easter celebration.

May 1980

Father Ndoc LULI, S.J. is sentenced to life in prison for baptizing twins of his own family.

The forty years of the Albanian government's savage campaign against the Catholic Church have resulted in the arrest and death of two archbishops, five bishops, an abbot, sixty-four diocesan priests, thirty-three Franciscans, fourteen Jesuits, ten seminarians and eight nuns. Now, there are about two dozen priests and religious, including sixty-nine year-old Bishop Nikoll TROSHANI, Titular Bishop of Cisamo, and Apostolic Administrator of Lezha and Durres, who lingers in prison. Their only crime - believing in God and determination to profess this belief.

Albania is a member of the United Nations, yet, for years its policies and practices have mocked the sacred principles of this international body.

We no longer can remain silent about the fate of our Albanian brothers and sisters who are potential victims of this religious genocide. The present conflict between believers and the atheistic government in Albania should not be regarded as an "internal affair", but an affront to all who cherish human rights and dignity. Albanian believers who persevere in their faith look to the rest of the world for sympathy and help.

Albanian Catholic Information Center
P.O.Box 1217
Santa Clara, CA 95053
USA

Illinois Benedictine College

FOUNDED 1887 AS ST. PROCOPIUS COLLEGE

5700 COLLEGE ROAD • LISLE, ILLINOIS 60532 • 312/960-1500

BRIEF HISTORY OF IBC

Illinois Benedictine College began in 1887 when a monk of St. Procopius Abbey began teaching immigrant Czech boys on Chicago's west side.

The school was chartered by the state as St. Procopius College in 1890 and was relocated to then-rural DuPage County in 1901. At that time the school consisted of six faculty members, all members of the Benedictine order, and an 11-member student body. Additions to the original building followed, and St. Procopius Abbey itself was relocated to Lisle 15 years later.

The college's reputation for science education began in the

1920s when several monks earned doctorates in science disciplines. The college began to grow after World War II, and the campus expanded from four buildings then to ten today.

Increased college enrollment necessitated the separation of St. Procopius College from St. Procopius Academy (now Benet) in September, 1957. The college was then fully accredited by the North Central Association of Colleges and Secondary Schools and has remained so ever since that time - the "modern era" of the institution had begun.

The college began to expand and diversify its educational programs, adding evening

courses in 1959, an Institute for Management in 1965, non-credit "cameo" courses in 1973, and a Master's in Business Administration in 1976.

The college became fully educational in 1968. The transition continued in 1971, when the monks moved to their new Abbey across the road. The college was renamed Illinois Benedictine College as a corporation distinct from St. Procopius Abbey.

Richard C. Becker, Ph.D. became the first lay president of the college in 1976, and holds that position today.

Illinois Benedictine College launched its first major capital campaign in 1974 with the goal

of \$5,600,000. Illinois Benedictine College today prepares students for bachelor's degrees in 28 majors, along with teacher training and pre-professional school programs. In response to community needs, major programs in accounting, computer science, health science, health service management, medical technology, international business, communications, nursing, nutrition, and religious studies have been developed since 1972.

Some 73 full-time lay and religious faculty, along with 46 part-time faculty teach at IBC.

Total enrollment for the fall semester at IBC was 2,193 for all credit-bearing programs. Total undergraduates number 1,489, of whom 953 are full-time students.

Two programs at IBC which attract adult students in the evening are the Master's in Business Administration, with 386

students, and the Institute for Management with 318 adult middle managers enrolled.

Illinois Benedictine has recorded 12 consecutive years of operating within balanced budgets. Expenditures in 1983-84 totaled \$11,126,204.

IMPORTER

VALASSKÉ
PAPUČE

dobrá zásoba
postací

Velikosti 6-12

Nízké ceny!

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

VOICE OF THE NATION

THANK YOU FROM TARNOW

Aloysius A. Mazewski, President of Polish American Congress Charitable Foundation, recently received the following letter from Rev. Stanislaw Saletnik, Director of the Polish Episcopate Charity Commission Diocesan Division for Tarnow, thanking the PACCF for a shipment of relief goods which the Tarnow Diocese received in March of this year.

Rev. Saletnik wrote: The Polish Episcopate Charity Commission Diocesan Division in Tarnow extends sincerest thanks to the Polish American Congress in Chicago for the gifts received at the end of March

1984, and in particular for medications, dressing materials, hygiene products, cosmetics, baby food, etc.

Medication — very valuable — were given to the Gift Pharmacy in Tarnow, which gives medications directly to the people free of charge. At a time when there is a great need for medications, and the supply of the medications is very low, our pharmacy provides invaluable services for sick people with the in greatest need.

Baby food, very good articles of personal hygiene, excellent cosmetics, were divided among the deanates and parishes in the Tarnow Diocese. The families who benefited from these gifts are repaying this debt of

gratitude with their prayers for the Donors for every aid given to us. Thank you for your noble efforts to help us during this current situation. May God bless you for your goodness, brotherly love, noble help and solidarity with our people.

Respectfully yours.

Rev. Stanislaw Saletnik
Director of Caritas

The shipment which Rev. Saletnik refers to was donated by International Aid, Inc. and was valued at \$202,705. That was the fourth container of relief goods and medical supplies donated by International Aid for Poland. Since that donation International Aid donated another six shipments of relief goods for Poland.

Even though the above shipment was donated, the PACCF paid for shipping, loading and port charges. Each container shipped to Poland cost approximately \$1,000.

In 1984 the PAC Charitable Foundation shipped 40 containers to Poland. To continue further shipments we need more donations. Please help us to continue sending aid to the people of Poland by sending a generous tax-deductible contributions to Polish American Congress Charitable Foundation.

PAC Charitable Foundation
1200 N. Ashland Ave. room 549
Chicago, IL 60622

NO NEED TO BOW TO YALTA BETRAYAL

From Sir Bernard Braine, MP for Castle Point (Conservative)

Sir, Your Correspondent's article (September 1) on the Yalta conference reminds us that the roots of much of the misunderstanding and insecurity bedeviling East-West relations since 1945 lie deeply embedded in the Soviet Union's unilateral repudiation of what was agreed by Stalin, Roosevelt and Churchill and its brutal subjugation of once independent nations.

While the Soviet need for security must always be recognised there is no reason at all why the West should accept the betrayal of Yalta as permanent. President Mitterrand made the point clearly in 1982: President Reagan has done so more recently. Only Britain is silent.

And what of the West's security? Mr. Owen reminds us of the massive sacrifices the Soviet peoples made in the common struggle to rid Europe of Nazism, but equally we should remember that the war itself had begun with the cynical carve-up of Poland by Hitler and Stalin which made all the easier the subsequent invasion and occupation of western Europe.

As for the Soviet belief, mentioned by your correspondent, that Washington and Bonn wish to alter the frontiers agreed at Yalta, the real argument is not about territorial frontiers at all. It is about freedom — the rights of Poles and others to determine their own destiny, to hold free elections and not to be ruled by Moscow's puppets.

The only „frontiers” the enslaved nations and their friends wish to change are the Berlin type walls, barbed wire and minefields which communism has to erect because it cannot exist without them.

Surely the time is ripe to tell the peoples of East/Central Europe not to lose hope and that all of us in the West (and that includes Britain) do not accept that the betrayal of Yalta is permanent.

Yours faithfully,
Bernard Braine, President
CDUP, House of Commons,
September 5, 1984.

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

Our 100th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

THE MEDIA AND CENTRAL AMERICA

A very substantial case can be built placing responsibility on the media for the loss of the Vietnam War. Now the media are working against our best interests in Central America.

For example, Accuracy in Media reported that “Karen DeYoung, the foreign editor of *The Washington Post*, is typical of many of our journalistic elite today. In covering the rebellion in Nicaragua that overthrew Somoza and brought the communists to power, she shamelessly covered up the communist backgrounds of the Sandinista leaders who had been trained in Cuba, later, teaching a journalism class at the leftwing Institute for Policy Studies, DeYoung said, ‘Most journalists now, most Western journalists at least are very eager to seek out guerrilla groups, leftists groups, because you assume they must be the good guys.’”

The media are now using the same techniques in El Salvador that helped the communists take over all of Southeast Asia and Nicaragua. Wrote Arnaud de Borchgrave, “Mr. Reagan is absolutely right when he accuses the media of deliberate distortion in their coverage of Central America.”

Mr. Christopher Fogarty of Chicago worked in the eastern half of El Salvador in 1981 and 1982. He has given the National Education Program a statement based on his personal experiences which clearly indicates the press as often being pro-communist.

Mr. Fogarty states that “Reports by the San Salvador based foreign news media ... are usually so dis-

torted (in favor of the communists) that local readers who are knowledgeable about the events are shocked. The opinion is regularly expressed by man-on-the-street Salvadorans that such reporters are paid communist agents.”

The United Press International bureau chief in El Salvador admitted to Fogarty that he had written a false report, blaming his sources. Significantly, he stated that “his main source for UPI news of military action in El Salvador is Radio Venceremos, the clandestine communist propaganda station.”

Mr. Fogarty stated that the American press is quick to cover the severe economic and social distress but never points out such is caused by “communist destruction of bridges, buses, factories, powerlines and telephone switchgear, etc.”

Says he, “The Spanish-language broadcasts beamed into El Salvador from Radio Venceremos, Radio Nicaragua, Radio Havana, and Radio Moscow are stridently open about their governments’ Marxist campaigns in El Salvador and all of Central America. The few communist sympathizers I met were outspoken ... and proud of their communism.”

“Why are reporters unable to identify the subversives as Marxist or communist when the subversives’ own propaganda stations adamantly proclaim it to the world? It is because the reporters know that in the U.S. such clear identification would not serve the interests of the communists? One can only speculate.”

Fogarty reports that “the overwhelming majority of priests, who fear a communist victory, are not interviewed for the news; only leftist priests are heard from.”

He stated that only subversive doctors, who treat the few civilians who have sided with the guerrillas, are given a big play by U.S. media. “Doctors treating the tens of thousands of needy innocents in refugee camps are not considered newsworthy.”

599-4372

ROZPOCTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8011 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459
WILLIAM KRATKY

evropské vyučení sklenářů a dědy a otec v Československu